

community

Η Νεοαποστολική Εκκλησία, ανά τον Κόσμο

01/2019/GR

Σύνθημα για το έτος 2019 :

Πλούσιος στον Χριστό!

Κύριο άρθρο: Ομιλία του Πρωταποστόλου για τον καινούριο χρόνο

Θεία λειτουργία: Στο δρόμο προς την ελευθερία

Διδασκαλία:
Οικουμενικότητα της Εκκλησίας

Διεθνής
Νεοαποστολική Εκκλησία

■ Κύριο Θέμα

3 Πλούσιος στον Χριστό

■ Θεία λειτουργία στην Βόρεια Αμερική

4 Στο δρόμο προς την ελευθερία

■ Επίσκεψη στην Αφρική

10 Ο σωστός τρόπος να κάνουμε το καλό

■ Επίσκεψη στην Ασία

12 Επιμονή στην ελπίδα

■ Επίσκεψη στην Ευρώπη

14 Από υπηρέτης, φίλος του Θεού σε πέντε βήματα

■ Χώρος για τα παιδιά

16 Μάρθα και Μαρία

18 Στο σπίτι της Ροζαλίνα στο Μαλαμπό (Ισημερινή Γουινέα)

■ Διδασκαλία

20 Οικουμενικότητα της Εκκλησίας και του Ευαγγελίου

■ Νέα από όλο τον κόσμο

24 Το Χονγκ Κονγκ αλλάζει εκκλησιαστική διεύθυνση

26 Δίνει την πνοή μιας νέας ζωής σε σιωπηρά όργανα

28 Η μετάβαση του «τακτικού ταξιδιώτη» στη «συνταξιοδότηση»

30 Από νέους για νέους

32 Νέα από την Ελλάδα

■ Φωτογραφία εξωφύλλου: Oliver Rütten
■ Φωτογραφία επάνω: Hermann Bethke

ΝΕΟΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΘΗΝΑΣ
Δημητρίου Ράλλη 47, ΜΑΡΟΥΣΙ
Τηλ.: 210 6142 715 - 697 9936 165
Θείες λειτουργίες: Κυριακή 10:00 π.μ.
Τετάρτη 19:30 μ.μ.
Είστε όλοι ευπρόσδεκτοι

**ΝΕΟΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ**
Ν. Μανδηλαρά 23, Σταυρούπολη
Τηλ.: 23990 20273
Θεία λειτουργία: Κυριακή 10π.μ.
Είστε όλοι ευπρόσδεκτοι

**ΝΕΟΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ
ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥΚΡΗΤΗΣ**
Ανακρέοντος 1 και Στησιχόρου,
Μπεντεβή
Τηλ.: 697 7140 600
Θεία λειτουργία, Κυριακή 11:00 π.μ.
Είστε όλοι ευπρόσδεκτοι

**ΝΕΟΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ
ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΥΠΡΟΥ**
Διονυσίου Κυκκότη 24
4043 Γερμασόγεια Λεμεσού
Θεία λειτουργία,
Κυριακή 10:00 π.μ.
Είστε όλοι ευπρόσδεκτοι

**Διεθνής
Νεοαποστολική Εκκλησία**

Πλούσιος στον Χριστό

Αγαπητοί μου αδελφοί και αδελφές,

Η πίστη μας, μας επιτρέπει να ξεκινήσουμε αυτό τον καινούριο χρόνο με αυτή τη σταθερή διαβεβαίωση: «Ο Κύριος είναι ο ποιμένας μου· τίποτε δεν θα στερηθώ» (Ψαλμός 23).

Οι ανησυχίες μας, οι πόνοι μας και οι φόβοι μας δεν μας κάνουν να ξεχνάμε ότι ο Θεός μας είναι εξαιρετικά πλούσιος:

- Πλούσιος σε καλοσύνη·
- Πλούσιος σε υπομονή και
- Πλούσιος σε χάρη.

Και ο Θεός θέλει να μας κάνει να επωφεληθούμε από τα πλούτη του. Μπορούμε να γίνουμε πλούσιοι – πλούσιοι στον Ιησού Χριστό.

Αγαπητοί αδελφοί και αδελφές, για το 2019, προτείνω να επικεντρωθούμε σε αυτό το στόχο: θέλουμε να είμαστε

Πλούσιοι στον Χριστό.

Σε τι συνίσταται ο πλούτος στον Χριστό; Πώς μπορούμε να τον αποκτήσουμε; Αυτά είναι τα ερωτήματα που θα μας απασχολήσουν τις επόμενες εβδομάδες και τους επερχόμενου μήνες. Ανυπομονώ να γνωρίσω όλες αυτές τις σκέψεις που το Άγιο Πνεύμα θα αφυπνίσει μέσα στις καρδιές και μέσα στις κοινότητες.

Φωτογραφία: Διεθνής Ν.Ε.

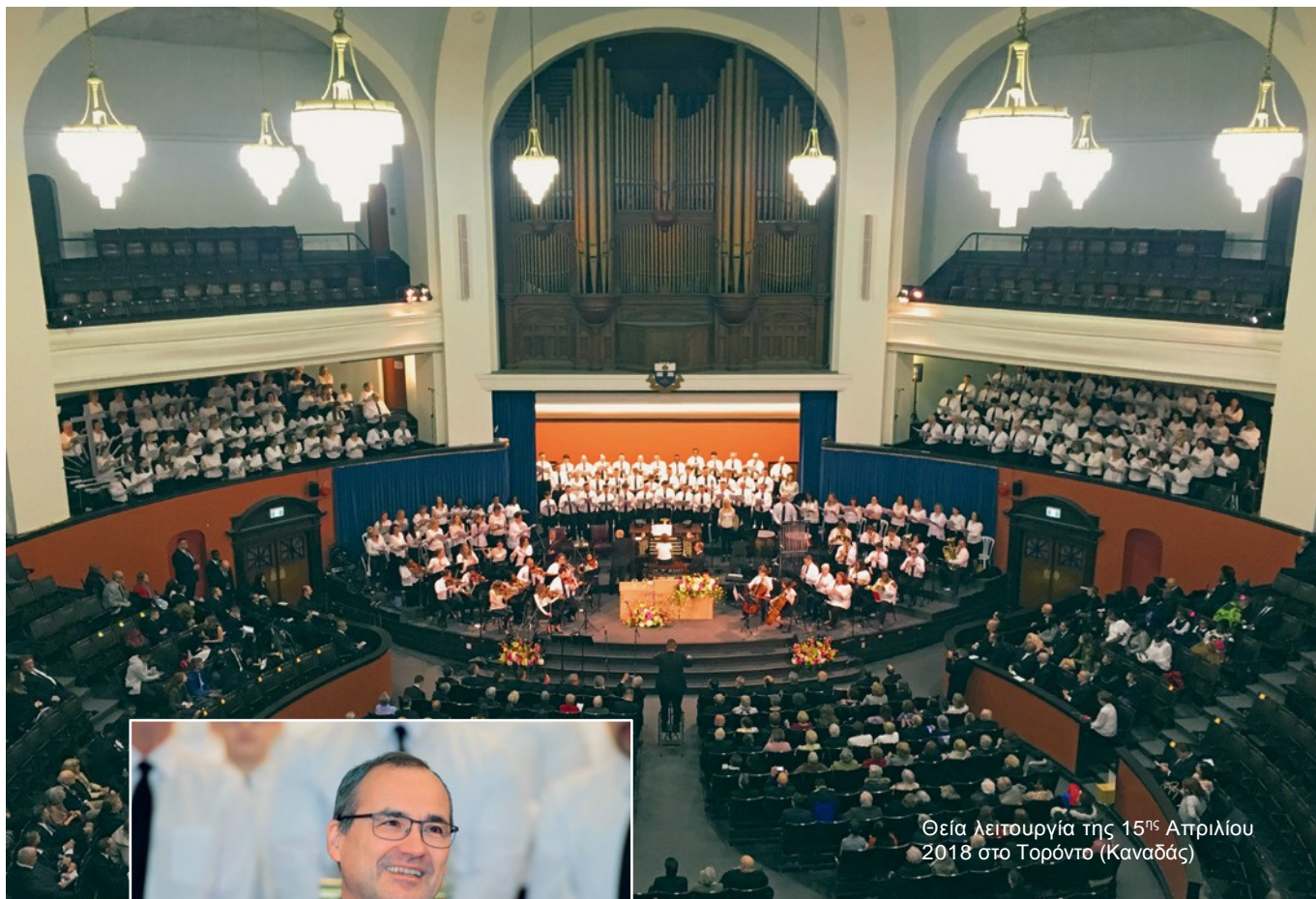
Σε αυτό προσθέτω μια άλλη πτυχή, η οποία είναι εξίσου σημαντική: μπορούμε να κάνουμε τους άλλους να επωφεληθούν από το δικό μας πλούτο στον Χριστό, χωρίς φόβο για κάποια ζημιά. Μοιραζόμαστε τον πλούτο μας στον Χριστό μαζί με τον πλησίον μας!

Μπορούμε και θέλουμε να το κάνουμε, επειδή είναι αυτό για το οποίο έχουμε κληθεί.

Σας εύχομαι ένα έτος 2019 πλούσιο σε ευλογία!

Ζαν Λουκ Σνάνιντερ

Στο δρόμο προς την ελευθερία

Φωτογραφίες: Ν.Ε. Καναδά

Θεία λειτουργία της 15^{ης} Απριλίου 2018 στο Τορόντο (Καναδάς)

Ιωάννης 8 : 36 :

«Αν, λοιπόν, ο Υιός σας ελευθερώσει, θα είστε πραγματικά ελεύθεροι ».

Αγαπημένοι μου αδελφοί και αδελφές, θα επιθυμούσα κατ' αρχήν να σας συνδέσω με μια προσωπική χαρά. Ως Πρωταπόστολος, δεν έχω «Οδηγό θείων λειτουργιών». Οφείλω να αναζητήσω μόνος μου ένα λόγο από την Αγία Γραφή, κάτι που είναι πάντα πηγή ανησυχίας: Είναι καλός; Είναι ο λόγος για τον οποίο παρακάλεσα; ... Εχθές την προσοχή μου τράβηξε αυτός ο βιβλικός λόγος και σήμερα, βλέποντας τον εισαγωγικό ύμνο που επέλεξε ο δικός σας Απόστολος Περιφέρειας. Ο λόγος μας είναι στην πρώτη στροφή του ύμνου. Αυτό ήταν ένα σημάδι για εμένα: «Ω, είναι ο καλός Θεός που τον επέλεξε», πράγμα που με γέμισε χαρά.

Έχω συνειδητοποιήσει ότι όλοι εκείνοι που προσκλήθηκαν σε αυτή την θεία λειτουργία σήμερα, δεν μπορούν να είναι παρόντες, λόγω των κακών καιρικών συνθηκών [Σημείωση της σύνταξης: εξ αιτίας

της χιονοθύελλας]. Θα επιθυμούσα να κάνω μια παρατήρηση επάνω σε αυτό το θέμα. Ίσως ο ένας ή ο άλλος θα ήθελε το να θέσει το ερώτημα: «Γιατί δεν μας επιτρέπεται να ζήσουμε αυτή την θεία λειτουργία;» Σίγουρα, δεν μπορούμε να κατηγορήσουμε τον διάβολο, επειδή δεν είναι υπεύθυνος για τον καιρό. Είναι ο Θεός που αποφασίζει για τον καιρό, κάτι που καθιστά ακόμη πιο δύσκολη την κατανόηση των πραγμάτων, από τη στιγμή που σίγουρα προσευχηθήκαμε γι' αυτή την θεία λειτουργία. Είχαμε προετοιμαστεί γι' αυτήν, είχαν γίνει οι πρόβες της χορωδίας και τώρα, διαπιστώνουμε ότι ο Θεός αποφάσισε, οι καιρικές συνθήκες να έχουν κάνει, για πολλούς, αδύνατη την προσέλευση τους. Τι συνέβη λοιπόν; Ίσως ο ένας ή ο άλλος να σκέφτεται τώρα ότι δεν προσευχήθηκε αρκετά ή έκανε κάτι λάθος. Αδελφοί και αδελφές, σίγουρα δεν συνέβη κάτι τέτοιο. Για να το εκφράσω καθαρά: αυτό ήταν το θέλημα του Θεού. Δεν ήταν δικό σου λάθος, δεν ήταν λάθος κανενός.

Θυμηθείτε τον Απόστολο Παύλο. Συχνά είχε την πρόθεση να επισκεφτεί την Ρώμη, αλλά πάντα κάτι τον εμπόδιζε (Ρωμ. 1:13). Ο Παύλος ήταν ένας μεγάλος άνθρωπος του Θεού: μπορούσε να προσεύχεται, αλλά ωστόσο δεν μπορούσε να κάνει αυτό που πραγματικά ήθελε. Σίγουρα έλεγε στον εαυτό του: είναι καλό για την Εκκλησία της Ρώμης και για μένα επίσης να την επισκέπτομαι, αλλά εμποδιζόταν στο να το κάνει. Προφανώς ο Θεός έβλεπε τα πράγματα διαφορετικά.

Επειδή, ο Παύλος δεν το ήξερε. Πρέπει να παραδεχτούμε ότι δεν μπορούμε να καταλάβουμε το Θεό. Ο προφήτης Ησαΐας έλεγε: «Επειδή, οι βουλές μου δεν είναι βουλές σας ούτε οι δρόμοι σας οι δικοί μου δρόμοι, λέει ο Κύριος. Αλλ' όσο ψηλοί είναι οι ουρανοί από τη γη, έτσι και οι δρόμοι μου είναι ψηλότεροι από τους δρόμους σας, και οι βουλές μου από τις δικές σας βουλές» (Ησαΐας 55:8-9). Με την αντίληψή μας δεν μπορούμε να καταλάβουμε τον Θεό, ούτε να κατανοήσουμε τις πράξεις του.

Μερικές φορές απαντά στις προσευχές μας, μερικές φορές όχι: Ο Ιησούς υποσχέθηκε: «Ό,τι αν ζητήσετε στο όνομά μου, θα το κάνω» (Ιωάννης 14:13). Εκεί ακριβώς είναι το ζήτημα: ζητάμε στο όνομα του Ιησού. Τι ζήτησε επομένως ο Ιησούς; Είπε στον Πατέρα του: «Δεν παρακαλώ να τους σηκώσεις από τον κόσμο, αλλά να τους διαφυλάξεις από τον πονηρό» (Ιωάννης 17:15). Έτσι προσευχήθηκε ο Ιησούς. Τίποτα δεν μπορούμε να επιβάλλουμε στον Θεό, ακόμη και αν κάνουμε τα πάντα σωστά και σκεπτόμαστε ότι ο Θεός θα έπρεπε να ενεργεί αυτόματα, όπως επιθυμούμε. Κάνει αυτό που θέλει. Το μόνο για το οποίο μπορούμε να είμαστε σίγουροι, είναι ότι ο Θεός θα εκπληρώσει την υπόσχεσή του. Υποσχέθηκε: «Σε αγαπώ και θέλω να είσαι αιώνια κοντά μου, για να ζούμε σε κοινωνία

στην αιωνιότητα».

Ο Ιησούς πέθανε για τις αμαρτίες μας, έτσι ώστε να μπορέσουμε να εισέλθουμε στην βασιλεία του. Είπε: «Αν εκπληρώνεις τον λόγο μου, αν αποδέχεσαι τους Αποστόλους που είναι απεσταλμένοι για να σε προετοιμάσουν, να γίνεις μέρος της Νυμφίας, θα εισέλθεις στην βασιλεία μου. Θα επιστρέψω για να σε πάρω κοντά μου» Αυτή είναι η θεία υπόσχεση, το θεμέλιο της πίστης μας. Δεν πιστεύουμε ότι ο Θεός θα μας τα δώσει όλα όσα του ζητάμε. Ούτε πιστεύουμε ότι μπορούμε να αναγκάσουμε τον Θεό να κάνει οτιδήποτε. Τον ικετεύουμε – και άλλοτε απαντά, άλλοτε όχι. Ωστόσο, εμπιστευόμαστε την αγάπη του. Μπορούμε να είμαστε σίγουροι για ένα πράγμα: θα εκπληρώσει την υπόσχεσή του και όλοι εκείνοι που θα έχουν ακολουθήσει τον Ιησού Χριστό με πιστότητα και θα έχουν αφεθεί στους Αποστόλους, για να τους προετοιμάσουν για την επιστροφή του Χριστού, θα είναι σε αιώνια κοινωνία μαζί του. Αγαπητοί αδελφοί και αδελφές, θέλουμε να στρέψουμε το βλέμμα μας, προς αυτή την υπόσχεση του Ιησού, θα την εκπληρώσει. Και για ότι μένει, ξέρουμε ότι δεν μπορούμε να το καταλάβουμε, αλλά τον

εμπιστευόμαστε. Θα μας χορηγεί πάντα ό,τι χρειαζόμαστε για την επιστροφή του Χριστού. Ερχόμαστε τώρα στον βιβλικό μας λόγο Εδώ ο Ιησούς απευθύνεται στους Ιουδαίους που πίστευαν σε αυτόν. Τους είπε ότι θα μπορούσε να τους απελευθερώσει. Σήμερα για μας ελευθερία σημαίνει πρώτα απ' όλα: δεν είμαστε φυλακισμένοι.

Εντούτοις, ελευθερία σημαίνει επίσης: Το δικαίωμα της ελεύθερης μετακίνησης και έκφρασης, χωρίς να μπορεί κάποιος να εμποδίζει. Έτσι καταλαβαίνουμε τον όρο «ελευθερία» σήμερα.

Στην εποχή του Ιησού ωστόσο, ήταν λίγο διαφορετικά. Ο Ιησούς εξήγησε τη δική του αντίληψη για την ελευθερία. Συγκρίνει την κατάσταση ενός υπηρέτη, με εκείνη ενός παιδιού. Ένας υπηρέτης ή ένας σκλάβος δεν είναι ελεύθερος, επειδή ζει κάτω από την κυριαρχία του κυρίου του, του οποίου πρέπει να εκπληρώνει το θέλημα. Πρέπει να δουλεύει για τον κύριό του, με αντάλλαγμα ένα μισθό. Αυτή είναι η κατάσταση ενός υπηρέτη. Αντίθετα, ένα παιδί, πρέπει κάποιες φορές να υπακούει στον πατέρα του, αλλά στο τέλος θα τον κληρονομήσει. Αυτή είναι η διαφορά με τον Ιησού. Έτσι εξηγεί την ελευθερία.

Ο Ιησούς τους είπε: «Η αλήθεια θα σας ελευθερώσει» - πράγμα που εξόργισε τους Εβραίους. Του απάντησαν: «Σπέρμα του Αβραάμ είμαστε, και ποτέ δεν γίναμε δούλοι σε κανένα». Ήταν θυμωμένοι: «πώς μπορείς να πεις ότι θα μας ελευθερώσεις; Είμαστε ελεύθεροι» Για μας, αυτό μοιάζει παράξενο, επειδή ξέρουμε ότι ήταν κάτω από την κυριαρχία των Ρωμαίων. Ήταν η εποχή της Ρωμαϊκής κατοχής.

«Η αλήθεια
θα μας
απελευθερώσει»

Υπέφεραν από την κατοχή, αλλά παρ' όλα αυτά, φαντάζονταν ότι ήταν ελεύθεροι και είχαν δίκιο. Επειδή, αν και η χώρα ήταν κατεχόμενη και βρισκόταν κάτω από την κυριαρχία των Ρωμαίων, παρέμεναν Εβραίοι. Οι Ρωμαίοι ποτέ δεν μπόρεσαν να τους αναγκάσουν να απαρνηθούν την πίστη τους. Κράτησαν την πίστη, τους νόμους και τις παραδόσεις τους. Δεν έγιναν Ρωμαίοι και αυτό πρέπει να γίνει κατανοητό εδώ: «Είμαστε ελεύθεροι. Ακόμη κι αν ο εχθρός, ο ρωμαϊκός στρατός είναι εδώ, είμαστε ελεύθεροι. Κρατάμε την πίστη μας, τους νόμους και τις παραδόσεις». Έχουμε συχνά μια αρνητική γνώμη για τους Εβραίους εκείνης της εποχής, αλλά οφείλω να πω ότι είναι αξιοσημείωτοι. Δεν υπάρχουν πολλοί λαοί που, παρόλα όσα έχουν ζήσει, έχουν επιτύχει να διατηρούν την πίστη, τους νόμους και τις παραδόσεις τους. Ήταν συνειδητοποιημένοι: Αυτή είναι η ταυτότητά μας, είμαστε εμείς. Πρέπει να το κρατήσουμε αυτό, ανεξάρτητα από το τι θα συμβεί. – Τους θαυμάζω γι' αυτό.

Αυτό μπορεί να είναι μάθημα για μας. Ως χριστιανοί, είμαστε επίσης ισχυροί όπως αυτοί; Μπορούμε επίσης να πούμε: «ανεξάρτητα από ό,τι συμβαίνει – ακόμη και όταν είμαστε υπό την κυριαρχία ξένων πνευμάτων: – είμαστε και θα παραμείνουμε Χριστιανοί». Ακόμα κι αν αυτός ο κόσμος κυβερνάται από το χρέμα, ακόμα κι αν υπάρχουν πολλές απόψεις, παραμένουμε χριστιανοί. Στοιχείο της ταυτότητάς μας, είναι το γεγονός ότι πηγαίνουμε κάθε Κυριακή στην θεία λειτουργία, για να προσκυνήσουμε τον Θεό.

Χρειαζόμαστε την κοινή προσευχή. Είναι η πίστη μας, ο νόμος μας. Είμαστε Χριστιανοί, δίνουμε την προσφορά μας και κανείς δεν μπορεί να μας αναγκάσει να τα εγκαταλείψουμε όλα αυτά. Αυτή είναι η δική μας ταυτότητα. Θέλουμε να είμαστε ελεύθεροι ως χριστιανοί: είμαστε χριστιανοί και θα παραμείνουμε. Ακόμα κι αν ο κόσμος κυβερνάται από άλλα πνεύματα και επιρροές, θέλουμε να δείξουμε και να αποδείξουμε ότι είμαστε και θα παραμείνουμε χριστιανοί. Αυτή είναι η πρώτη πτυχή της ελευθερίας.

*«Ότι και να συμβεί,
είμαστε και θα
παραμείνουμε
χριστιανοί»*

Σίγουρα ο Ιησούς μιλούσε για κάτι άλλο, και έπρεπε να τους το εξηγήσει: «Σύμφωνοι, αλλά είστε πάντα αιχμάλωτοι της αμαρτίας». Ήταν δύσκολο για τους Εβραίους να καταλάβουν. Ο Αδάμ και η Εύα είχαν ακούσει το φίδι που τους είχε υποσχεθεί πολλά πράγματα. Υπάκουσαν, αλλά τε-

λικά γελάστηκαν. Εξ αιτίας αυτής της κακής επιλογής, έγιναν οι δούλοι του κακού. Εξ αιτίας της αρχικής πτώσης, όλοι οι άνθρωποι είναι αιχμάλωτοι του κακού. Ανάμεσα στον Θεό και στους ανθρώπους, δημιουργήθηκε ένα χάσμα που κατέστησε αδύνατη την κοινωνία με τον Θεό.

Στο Ευαγγέλιο του Λουκά, ο Ιησούς λέει ότι ήταν απεσταλμένος για να διακηρύξει την απελευθέρωση στους αιχμαλώτους. Είπε: "Μπορώ να σας απελευθερώσω, να σας απαλλάξω, έτσι ώστε να μην είστε πλέον αιχμάλωτοι του κακού. Όσοι πιστεύουν σε μένα, εξ αιτίας της θυσίας μου έχουν τη δυνατότητα να είναι εκ νέου σε κοινωνία με τον Θεό και να έρθουν κοντά στον Θεό. Δεν θα είναι πλέον αιχμάλωτοι. Αυτό εννοούσε λέγοντας: «Αν, λοιπόν, ο

Υιός θα σας ελευθερώσει, θα είστε πραγματικά ελεύθεροι» (Ιωάννης 8:36). Δεν είναι πλέον δεσμευμένοι από την αμαρτία. «Σ' αυτόν που πιστεύει σε μένα, μπορώ να του δώσω δυνάμεις για να αποκηρύξει το κακό και την αμαρτία. Δεν είμαστε αναγκασμένοι να κάνουμε το κακό. Θέλουμε να κάνουμε το καλό. Αυτή είναι η επιλογή μας και αν επιλέξουμε να κάνουμε το καλό, θα σας βοηθήσω». Είναι μια άλλη πτυχή αυτής της ελευθερίας. Επομένως, εκείνοι που πιστεύουν στον Ιησού, που είναι βαπτισμένοι στον Ιησού Χριστό, απελευθερώνονται από αυτή την κυριαρχία. Δεν είναι πλέον αιχμάλωτοι του κακού, αλλά μπορούν να έλθουν κοντά στον Θεό. Αυτή είναι η ελευθερία που ο Ιησούς μπορεί να δώσει στους ανθρώπους.

Αυτή η ελευθερία όμως, είναι επίσης μια συνεχής διαδικασία. Το βάπτισμα είναι μόνο η αρχή. Στην Β' Κορινθίους 3:17, λέει: «Ο δε Κύριος είναι το Πνεύμα και όπου είναι το Πνεύμα του Κυρίου, εκεί υπάρχει ελευθερία». Το Πνεύμα του Κυρίου επομένως, μας βοηθά να αποκτήσουμε την ελευθερία στον Χριστό.

Και θέλουμε να προχωρήσουμε αυτή τη διαδικασία. Θέλουμε να είμαστε ελεύθεροι όπως ήταν ο Ιησούς. Θέλουμε να είμαστε ελεύθεροι στον Ιησού Χριστό. Και χάρη στη δραστηριότητα του Αγίου Πνεύματος, χάρη στο κήρυγμα του Ευαγγελίου, χάρη στην Αγία Κοινωνία και μαζί με τις δωρεές του Αγίου Πνεύματος που μπορούμε να λάβουμε, μπορούμε να είμαστε ελεύθεροι όπως επίσης και ο Χριστός. Σε τι λοιπόν μοιάζει αυτή η ελευθερία;

Ο Παύλος έγραφε στους Ρωμαίους: «Ο νόμος του Πνεύματος της ζωής στον Ιησού Χριστό, με ελευθέρωσε από τον νόμο της αμαρτίας και του θανάτου» (Ρωμαίους 8:2). Ο νόμος επιβάλλει κάποια πράγματα. Ίδια περίπτωση με το εβραϊκό δίκαιο επίσης; ήταν απαραίτητη η τήρηση πολλών κανόνων, η τήρηση των Δέκα Εντολών και σε περίπτωση παράβασης, επιβαλλόταν τιμωρία. Αυτός ήταν ο νόμος του Μωσέ. Ο Ιησούς είπε: «Εάν κατέχεις το Πνεύμα του Θεού, εάν κατέχεις το δικό μου Πνεύμα και εκπληρώνεις τον λόγο μου, μπορείς να είσαι ελεύθερος από το νόμο αυτό». Πώς είναι δυνατόν αυτό; Είναι πολύ απλό, γιατί κατά τη στιγμή της Αγίας Σφραγίδας, η αγάπη του Θεού χύθηκε στην καρδιά μας. Δεν είμαστε πλέον υποχρεωμένοι να υπακούμε στο νόμο.

Τώρα είναι τελείως διαφορετικά. Αγαπάμε τον Θεό και φιλοδοξούμε για την κοινωνία μαζί του. Έχουμε καταλάβει ότι ο δρόμος για την κοινωνία με τον Θεό περνούσε από την υπακοή. Έτσι από μόνοι μας αποφασίσαμε να τηρούμε τις Εντολές, επειδή θέλουμε να είμαστε σε αιώνια κοινωνία μαζί του. Επειδή αγαπάμε τον Θεό και θέλουμε να είμαστε αιώνια κον-

τά του, ακολουθούμε τον Ιησού Χριστό, στο δρόμο που έχει χαράξει. Και ξαφνικά, όλο αυτό γίνεται δική μας απόφαση. Είμαστε απελευθερωμένοι από το νόμο, δεν υπάρχει πλέον υποχρέωση. Επιλέξαμε ελεύθερα αυτό το δρόμο. Θέλουμε να είμαστε κοντά στον Θεό και αυτός είναι ο δρόμος που μας οδηγεί κοντά του. Και θέλουμε να τον ακολουθήσουμε. Βιώσαμε την εμπειρία ότι, όταν συμμορφωνόμαστε με τις εντολές, ο Θεός ζει μέσα μας. Και αυτό είναι ένα θαυμάσιο συναίσθημα. Θέλουμε να έχουμε ελευθερία στον Χριστό. Επιλέξαμε αυτό το δρόμο. Κανείς δεν μας αναγκάζει να ακολουθήσουμε αυτό το μονοπάτι, μπορούμε να το αποφασίσουμε ελεύθερα.

Υπάρχει μια άλλη πτυχή ακόμη. Αυτή η ελευθερία, η οποία προέρχεται από τον Ιησού Χριστό, μας προσφέρεται. Δίνει αυτή την ελευθερία χωρίς να ζητήσει ανταπόδοση. Είναι χαρακτηριστικό γνώρισμα του Θεού, ότι μας δίνει δωρεάν όλα όσα χρειαζόμαστε για τη σωτηρία μας. Αν συνειδητοποιήσουμε ότι η ελευθερία μας προσφέρεται χάρη στον Ιησού Χριστό, είμαστε επίσης σε θέση να δώσουμε κάτι στον Θεό, με τη δική μας ελεύθερη βούληση: την εμπιστοσύνη μας, την υπακοή μας και ούτω καθεξής. Αυτό που είμαστε ικανοί να κάνουμε χάρη στην ελευθερία του Χριστού, δεν συμβαίνει πλέον από την πλευρά μας, για να λάβουμε μια ανταμοιβή, για να διεκδικήσουμε ένα δικαίωμα κοντά στον Θεό. Υπηρετούμε τον Ιησού Χριστό, χωρίς να περιμένουμε ανταπόδοση. Στην επιστολή προς τους Εφεσίους αναφέρεται ότι είμαστε υπηρέτες του Χριστού (Εφεσίους 6:6). Ένας υπηρέτης κάνει αυτό που του ζητεί ο κύριός του. Εργάζεται, αλλά δεν λαμβάνει μισθό. Ο ίδιος ο Ιησούς Χριστός εκπλήρωσε πολλά πράγματα για τους άλλους, χωρίς να περιμένει μισθό. Είναι το πρότυπό μας σ' αυτό. Η ελευθερία είναι εκεί όπου βρίσκεται ο Ιησούς. Αν είμαστε υπηρέτες ή σκλάβοι

του, είμαστε ελεύθεροι και δεν περιμένουμε ανταπόδοση, αλλά ενεργούμε από αγάπη γι' αυτόν. Έτσι είμαστε υπηρέτες του Χριστού και όχι πλέον αιχμάλωτοι αυτού του κόσμου και των απαιτήσεών του.

Ο Ιησούς με τη δική θέληση μας πρόσφερε την αγάπη του. Κανείς δεν μπορούσε να του υπαγορεύσει ποιον θα αγαπούσε και ποιον όχι. Ούτε η προέλευση των ανθρώπων ούτε τα λάθη τους ή η συμπεριφορά τους θα μπορούσαν να τον συγκρατήσουν. Στην πραγματικότητα, αγαπούσε όλο τον κόσμο. Αυτή είναι μια άλλη θαυμάσια πτυχή αυτής της ελευθερίας: να αγαπάς χωρίς προκαταλήψεις. Μπορούσε να αγαπά όλους τους ανθρώπους, και αυτό το πνεύμα επίσης ξεχύνεται στις καρδιές μας. Αφήνουμε το Άγιο Πνεύμα να μας διαμορφώνει με τέτοιο τρόπο, ώστε να αγαπάμε τους ανθρώπους, ανεξάρτητα από την προέλευσή τους ή τα λάθη τους, ακόμη και όταν η κοινωνία λέει: «Αυτόν δεν μπορείς να τον αγαπάς!» Τότε τους απαντούμε: «Όχι! Είμαστε ελεύθεροι. Δεν μπορείτε να μας επιβάλετε ποιους πρέπει να αγαπάμε και ποιους όχι. Θέλουμε να αγαπάμε όλους τους ανθρώπους, όπως το έκανε και ο Ιησούς». Πρόκειται για μια πρόκληση και δεν είναι τόσο εύκολη, αλλά με τη βοήθεια του Ιησού και όσο περισσότερο αφήνουμε το Άγιο Πνεύμα να ενεργεί μέσα μας, τόσο περισσότερο θα μπορούμε να αγαπάμε όπως ο Ιησούς – χωρίς προκαταλήψεις. «Αν σας ελευθερώσω, θα είστε πραγματικά ελεύθεροι». Κι εμείς επίσης θέλουμε να είμαστε ελεύθεροι όπως ο Ιησούς.

Από αγάπη, ο Ιησούς έγινε υπηρέτης των μαθητών του. Έπλυνε τα πόδια τους. Εκτέλεσε ένα καθήκον το οποίο συνήθως το ανέθεταν σε σκλάβους. Και από αγάπη για τους ανθρώπους, ταυτόχρονα, έγινε σκλάβος και πήρε πάνω του τις αμαρτίες τους. Καταδικάστηκε και πέθανε για εμάς, έτσι ώστε να είμαστε σε

θέση να σωθούμε. Από αγάπη, ο Ιησούς έγινε δούλος για να μας σώσει. Ο Παύλος γράφει ότι έχουμε κληθεί στην ελευθερία, αλλά από αγάπη, ο καθένας μας είναι υπηρέτης του άλλου (Γαλάτες 5:13). Η ελευθερία των παιδιών του Θεού δεν σημαίνει: «Μπορώ να κάνω ό,τι θέλω. Είμαι ανεξάρτητος, δεν χρειάζομαι κανένα». Η ελευθερία του Χριστού σημαίνει να είμαστε ένα μέρος του σώματος του Χριστού, στο οποίο ο καθένας είναι υπηρέτης του άλλου. Υπηρετούμε τον πλησίον μας από αγάπη. Δεν είμαστε μόνοι: αποκλειστικά εμείς και ο Θεός και, ο Θεός και εμείς. Αντίθετα, αποτελούμε μέρος του σώματος του Θεού. Θέλουμε να υπηρετούμε ο ένας τον άλλον με ελεύθερη βούληση. Κανείς δεν θέλει να είναι πιο σημαντικός, ή καλύτερος από τον άλλο, ούτε και να αγαπιέται περισσότερο από τον άλλο. Δεν σκεπτόμαστε ότι οι ανησυχίες μας είναι πιο σημαντικές από των άλλων. Δεν σκεπτόμαστε ότι οι ιδέες μας είναι καλύτερες από των άλλων. Υπηρετούμε ο καθένας τους άλλους, ως είμαστε ταπεινοί και βοηθάμε αμοιβαία, έτσι ώστε να σωθούμε όλοι.

Θέλουμε να σωθούν όλοι οι άνθρωποι. Δεν χρειάζεται να γίνουν σαν εμάς. Δεν χρειάζεται να γίνουν Καναδοί. Μπορούν να παραμείνουν όπως είναι. Δόξα να έχει ο Θεός, δεν είναι, ούτε χρειάζεται να γίνουν Γάλλοι για να σωθούν. Βλέπετε, δεν γελάσατε όταν είπα Καναδοί, αλλά... καταλαβαίνετε τι θέλω να πω. Κάποιες φορές, σκεπτόμαστε ότι οι άνθρωποι θα πρέπει να είναι σαν εμάς για να σωθούν. Και πάντα βασιλεύει μια μικρή ιδέα ανωτερότητας: είμαστε η αναφορά. Όχι, ο Χριστός είναι η αναφορά, δεν είμαστε, παρά μόνο υπηρέτες. Θέλουμε να συμβάλλουμε στη σωτηρία όλων των ανθρώπων, για να μπορούν να εισέλθουν στην βασιλεία του Θεού. Αλλά δεν περιμένουμε απ' αυτούς να γίνουν όπως εμείς: να έχουν τον ίδιο τρόπο ζωής, τις ίδιες σκέψεις, τις ίδιες ιδέες, τα ίδια γούστα, ή οτιδήποτε άλλο. Υπηρετούμε αμοιβαία, με αλληλοβοήθεια και σεβόμαστε ο ένας τον άλλον, ακόμη και αν ο πλησίον μας δεν είναι όπως εμείς. Έχουμε κληθεί στην ελευθερία του Χριστού και, από αγάπη, υπηρετούμε ο ένας τον άλλον.

Αν ενεργούμε έτσι, θα μπορούμε να είμαστε συγκληρονόμοι του Χριστού. Τότε ο Ιησούς θα μπορεί να μας απελευθερώσει πραγματικά. Θα μπορέσει να μας ελευθερώσει από τους περιορισμούς της ανθρώπινης ζωής. Θα μπορούμε να λάβουμε το αναστάσιμο σώμα και αυτό δεν υπόκειται σε κανένα όριο, ούτε χρονικό, είτε οποιοδήποτε επίγειο όριο. Το σώμα αυτό είναι ελεύθερο, μπορεί να πάει όπου θέλει. Θα είμαστε τότε ελεύθεροι από όλες τις ανθρώπινες αδυναμίες μας, από όλες μας τις ατέλειες. Αν ακολουθούμε τον Χριστό και αποδεχόμαστε όλο και περισσότερο αυτήν την ελευθερία στον Χριστό, θα μπορεί να μας ελευθερώσει από τα πάντα. Θα λάβουμε τότε το αναστάσιμο σώμα και θα μπορούμε να εισέλθουμε στην βασιλεία του, όπου δεν θα υπάρχει πόνος, ούτε θλίψη, ούτε και δάκρυα. Αυτή θα είναι η

ευτυχία. Στο τέλος των καιρών ο Θεός θα απελευθερώσει το σύνολο της δημιουργίας από την κυριαρχία της αμαρτίας. Ο Παύλος το είχε ήδη προτείνει: «Στο τέλος των καιρών, ο Θεός θα απελευθερώσει τη δημιουργία από τη δουλεία της αμαρτίας και θα δημιουργήσει μια νέα δημιουργία, στην οποία η αμαρτία δεν θα έχει πλέον θέση». Και αυτό θα είναι το τέλος της ιστορίας και κάθε ιστορίας: η απόλυτη ελευθερία στον Θεό και στον Χριστό.

Αγαπητοί αδελφοί και αδελφές, κρατάμε απλά αυτές τις λίγες σκέψεις. Ο Ιησούς μας απελευθερώνει. Όποιος πιστεύει σε αυτόν, όποιος είναι βαπτισμένος, θα απελευθερωθεί από την κυριαρχία της αμαρτίας. Έχει τη δυνατότητα να έλθει κοντά στον Θεό. Δεν είναι πλέον αιχμάλωτος. Θα έχει επίσης τη δυνατότητα να απαρνηθεί την αμαρτία: δεν αναγκάζεται να διαπράττει αμαρτίες. Αν αποφασίσει: «Αρνούμαι την αμαρτία; δεν θέλω να διαπράττω αμαρτίες», ο Ιησούς θα του χορηγήει την χάρη να πει όχι στο κακό. Δεν θα είναι πλέον φυλακισμένος. Όλοι θέλουμε να φτάσουμε στην πλήρη ελευθερία στον Χριστό, για να γίνουμε παρόμοιοι μ' αυτόν. Δεν είμαστε αναγκασμένοι να υπακούμε. Είμαστε ελεύθεροι και μπορούμε ελεύθερα να ακολουθούμε το δρόμο της υπακοής. Αυτός είναι ο δρόμος που οδηγεί στον Θεό, εκεί που θέλουμε να πάμε. Τον επιλέγουμε με τη δική μας θέληση.

Μπορούμε να υπηρετούμε τον Κύριο ως υπηρέτες του Χριστού. Δεν του ζητάμε μισθό, αλλά το κάνουμε από αγάπη για τον Ιησού, επειδή έκανε πολλά για μας και θέλει να μοιραστεί μαζί μας την κληρονομιά του. Τον υπηρετούμε οικειοθελώς από αγάπη. Θέλουμε να είμαστε σε θέση να αγαπάμε αμερόληπτα και επειδή έχουμε κληθεί να είμαστε ελεύθεροι στον Χριστό, θέλουμε να υπηρετούμε όπως υπηρέτησε ο Ιησούς και να βοηθάμε ο ένας τον άλλον. Δεν θέλουμε να κυριαρχούμε στον πλησίον μας, αλλά να τον βοηθάμε και να τον αποδεχόμαστε όπως είναι και να παραμένουμε πιστοί ως το τέλος. Θα είμαστε απόλυτα ελεύθεροι να λάβουμε το αναστάσιμο σώμα και να προσμένουμε τη νέα δημιουργία, η οποία θα είναι ελεύθερη από την κυριαρχία της αμαρτίας. Αυτό είναι το μέλλον μας, αυτή η αποστολή μας και αυτός είναι ο δρόμος μας.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΙΚΑ

Ο Ιησούς ήλθε να απελευθερώσει εκείνους που πιστεύουν σε αυτόν, από την υποτέλεια στην αμαρτία. Το βάπτισμα μας απελευθερώνει από το προπατορικό αμάρτημα. Το Άγιο Πνεύμα μας ανοίγει την πρόσβαση στην ελευθερία στον Χριστό. Αυτή η ελευθερία συνίσταται στην αγάπη και στην υπηρεσία, σύμφωνα με το πρότυπο του Χριστού.

Ο σωστός τρόπος να κάνουμε το καλό

Είναι το καλό που πρέπει να κάνουμε για τον πλησίον μας, αλλά κάποιες φορές χάνει, το πραγματικό του νόημα· για ποιο λόγο; Το αποτέλεσμα εξαρτάται πρώτα απ' όλα, από το κίνητρο. Ιδού πέντε καλοί λόγοι να κάνουμε το καλό και ακόμη πέντε, λιγότερο καλοί, που εκτέθηκαν κατά την διάρκεια μιας θείας λειτουργίας του Πρωταποστόλου, στις 21 Ιουλίου 2018 στο Κιντού (Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό).

«Το παιδί του Θεού καλείται να κάνει το καλό», είπε ο Πρωταπόστολος Ζαν Λυκ Σνάιντερ σχετικά με αυτούς τους στίχους. Το σημαντικό ωστόσο, δεν είναι να υπηρετούμε τους ανθρώπους, αλλά να υπηρετούμε τον Θεό.

Οι κακοί λόγοι

Δεν θα πρέπει οι πράξεις μας να υπαγορεύονται από ανθρώπινες εκτιμήσεις. Θέλω να παραθέσω πέντε παραδείγματα:

- Τη συμμόρφωση με την άποψη της πλειοψηφίας και όχι με τις θείες εντολές: «Δεν λέμε: «Δεν είναι σοβαρό επειδή το κάνει όλος ο κόσμος». Το μόνο

που μας ενδιαφέρει είναι: Τι λέει ο Ιησούς;»

- Το να ακολουθούμε τους ανθρώπους, αντί να υπηρετούμε τον Κύριο: «Αυτό που κάνουμε, δεν το κάνουμε για να ευχαριστήσουμε τον Απόστολο ή ένα υπεύθυνο της Εκκλησίας. Σεβόμαστε τους υπηρέτες του Θεού, τους αγαπάμε, αλλά είναι απλά εργαλεία».
- Το να αναζητούμε τη δόξα και την εκτίμηση των ανθρώπων: «Δεν ενεργούμε για να λάμπουμε μπροστά στους ανθρώπους, για να μας θαυμάζουν. Αυτό είναι κάτι που ο Ιησούς το κατάκρινε και πραγματικά το στιγμάτισε».

2700 πιστοί συγκεντρώθηκαν για να συμμετάσχουν στην θεία λειτουργία· το κήρυγμα μεταφράστηκε ταυτόχρονα στο βήμα από τα γαλλικά στα Σουαχίλι.

- Τις ενέργειες από υπολογισμό: Πολλοί είναι εκείνοι που κάνουν το καλό, έχοντας την προσδοκία ότι θα κάνουν και οι άλλοι το ίδιο σε αυτούς όταν θα είναι αντιμέτωποι με την αγωνία. «Αυτό που κάνετε, μην το κάνετε από συμφέρον».
- Την κρίση με βάση την φήμη ενός προσώπου: «Είτε οι άνθρωποι το βλέπουν είτε δεν το βλέπουν, είτε μας αγαπούν είτε δεν μας αγαπούν, είτε το αξίζουν είτε δεν το αξίζουν, αναγγέλλουμε το Ευαγγέλιο και κάνουμε γύρω μας το καλό».

Οι καλοί λόγοι

Αυτό που είναι πραγματικά σημαντικό για εμάς, είναι η σχέση μας με τον Θεό, η συμπεριφορά μας και οι πράξεις μας θα έχουν το καλύτερο θεμέλιο, όποιο κι αν είναι αυτό, είτε ακόμη ο Πρωταπόστολος. Ενεργούμε

- Από ευγνωμοσύνη: «Γιατί κάνουμε το καλό; [...] Το κάνουμε για τον Κύριο, επειδή μας υποσχέθηκε μια θαυμάσια κληρονομιά. [...] Αυτή είναι η αιώνια ζωή, η ευκαιρία να είμαστε για πάντα κοντά στον Θεό».

- Με επιμονή: Ούτε η αχαριστία, ούτε η έλλειψη ενδιαφέροντος των συγχρόνων μας, θα πρέπει να μας εμποδίζουν να κάνουμε το καλό. «Ακόμη και αν κανείς δεν δίνει προσοχή στο καλό που του κάνουμε, το κάνουμε για τον Κύριο και το ξέρει».
- Με μια καθαρή καρδιά: «Ο Κύριος δεν βλέπει μόνο αυτό που κάνουμε, βλέπει επίσης και γιατί το κάνουμε. [...] Αποτελεί μεγάλη ανησυχία για μένα, το να υπηρετούμε πραγματικά από αγάπη για τον Κύριο, με μια καθαρή καρδιά, χωρίς επιφυλάξεις και υστεροβουλίες».
- Με ένα άγιο σεβασμό: «Έχουμε λάβει τις δωρεές του Πνεύματος, έχουμε λάβει την υπόσχεση ότι ο Ιησούς θα επιστρέψει για να μας πάρει κοντά του. Έχουμε χίλιες φορές περισσότερους λόγους για να κάνουμε το καλό».
- Με ταπεινοφροσύνη: «Ο Κύριος μας ζητεί να κάνουμε το καλό στον πλησίον μας. [...] Θα επιθυμούσαμε να επιλέγουμε σε ποιον θα έπρεπε να κάνουμε το καλό. Και ο Κύριος μας λέει: «Όχι, όχι! Αυτό είναι δική μου υπόθεση. Ο πλησίον σου είναι αυτός που τοποθέτησα δίπλα σου».

«Συνειδητοποιώ υπάρχει ακόμη πολλή εργασία να κάνουμε, επειδή είμαστε όλοι ανθρώπινα όντα», είπε ο Πρωταπόστολος Σνάνιντερ. «Εδώ κι εκεί, το κίνητρό μας δεν είναι καλό. Το διορθώνουμε αυτό».

Συμπέρασμα: «Καλούμαστε να κάνουμε το καλό. Δεν το κάνουμε από συμφέρον, αλλά από αγάπη για τον Κύριο. Υπηρετούμε τον Θεό με σταθερότητα, ταπεινοφροσύνη και σεβασμό, χωρίς καμιά υποκρισία».

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΙΚΑ

Κολοσσαείς 3 : 23-24 :

«Και κάθε τι, ό,τι αν κάνετε, να το εργάζεστε από ψυχής, σαν στον Κύριο, και όχι σε ανθρώπους· ξέροντας ότι από τον Κύριο θα πάρετε την ανταπόδοση της κληρονομιάς· επειδή, υπηρετείτε ως δούλοι στον Κύριο, τον Χριστό ! »

Καλούμαστε να κάνουμε το καλό. Δεν το κάνουμε από συμφέρον, αλλά από αγάπη για τον Κύριο. Υπηρετούμε τον Θεό με σταθερότητα, ταπεινοφροσύνη και σεβασμό, χωρίς καμιά υποκρισία.

Φωτογραφία: Jens Lange

Επιμονή στην ελπίδα

Ο Θεός έδωσε τρεις υποσχέσεις στους πιστούς. Η πραγματικότητα, ωστόσο, φαίνεται να είναι διαφορετική. Πώς να μην χάνουμε την ελπίδα και που στηρίζεται η ελπίδα – Εξηγήσεις που προέρχονται από μια θεία λειτουργία του Πρωταποστόλου στις 5 Ιουλίου στην Ουλάν Μπατόρ (Μογγολία).

Ο συγγραφέας της Επιστολής προς Εβραίους αναφέρεται στον Αβραάμ, στον οποίο η γυναίκα του Σάρρα έδωσε ένα γιο, παρά την προχωρημένη της ηλικία. «Η υπόσχεση του Θεού εκπληρώθηκε αυτολεξεί, επειδή ο Αβραάμ είχε υπομονή και παρέμενε πιστός», εξήγησε ο Πρωταπόστολος Ζαν Λυκ Σνάιντερ.

Υπόσχεση και πραγματικότητα

«Τι μας υποσχέθηκε ο Χριστός;», ρώτησε ο προεδρεύων της Εκκλησίας. Η απάντησή του ήταν η ακόλουθη:

- Ότι ο θυσιαστικός θάνατος του Ιησού Χριστού θα έθραυε τη δύναμη του κακού.
- Ότι θα επέστρεφε για να πάρει μαζί του τη Νυμφία.
- Ότι θα παρέμενε με τους Αποστόλους του, μέχρι αυτοί να εκπληρώσουν την αποστολή τους.

«Αυτές είναι οι τρεις μεγάλες υποσχέσεις που μας

δόθηκαν». Ωστόσο, η πραγματικότητα φαίνεται να είναι τελείως διαφορετική:

«Βλέπουμε τη δύναμη του κακού». – «Έχουν περάσει πολλοί αιώνες και ο Ιησούς δεν έχει επιστρέψει ακόμη». – Και μόνο μια μειοψηφία αποδέχεται τους αποστόλους.

Αμφιβολία και βεβαιότητα

«Τότε θα μπορούσε να συμβεί, να χάσουμε το θάρρος μας: σε τι χρησιμεύει να πράττουμε το καλό, από τη στιγμή που το κακό, θα θριαμβεύσει με κάθε τρόπο», δήλωσε ο Πρωταπόστολος, αναφέροντας τις σκέψεις που θα μπορούσαμε να έχουμε. «Ίσως ο ερχομός της βασιλείας του Θεού να είναι αποκλειστικά και μόνο για να την κατανοήσουμε με ένα συμβολικό τρόπο». Και: «Ναι, καλά, οι Απόστολοι δεν είναι και τόσο αποτελεσματικοί, όσο αυτό». Ωστόσο: «Μπορεί έτσι κάποιος να αποκηρύξει την ελπίδα και να γίνει νοηλικός».

Περίπου τα μισά απ' όλα τα μέλη της Εκκλησίας στην Μογγολία, συγκεντρώθηκαν εδώ, σε ένα ξενοδοχείο.

«Κρατάμε και διατηρούμε την ελπίδα», είναι το κάλεσμα που διατύπωσε. Επειδή η ελπίδα στηρίζεται επάνω σε ένα στερεό θεμέλιο:

- «Ο Θεός σου έδωσε αυτή την υπόσχεση και ο Θεός είναι η αλήθεια, δεν μπορεί να ψευδεται».
- «Η Ανάσταση του Ιησού Χριστού δεν είναι ένας θρύλος. Η Ανάστασή του είναι ένα γεγονός επιβεβαιωμένο. Επειδή αναστήθηκε, θα αναστηθούμε κι εμείς επίσης».
- «Χάρη στη δωρεά του Αγίου Πνεύματος, έχουμε ήδη από σήμερα τη δυνατότητα να αντιστεκόμαστε στην αμαρτία».

Ζήλος και προετοιμασία

«Ας είμαστε πάντα πλήρεις από ζήλο», εκφράστηκε ο Πρωταπόστολος Σνάιντερ, τονίζοντας την προετοιμασία, ενόψει της επιστροφής του Χριστού:

- Φυσικά, εξακολουθούμε να είμαστε αμαρτωλοί, αλλά δεν εγκαταλείπουμε, συνεχίζουμε να πολεμάμε την αμαρτία. Ακόμη και αν πέφτουμε πενήντα φορές, πενήντα φορές σηκώνομαστε. – ακόμη και αν όλοι κάνουν το κακό, απαντάμε στο κακό με το καλό».
- «Δεν θέλουμε να είμαστε ευλογημένοι μόνο σε γήινο επίπεδο. Δεν θέλουμε να είμαστε μόνο καλοί άνθρωποι. Θέλουμε να αναπτυσσόμαστε για να είμαστε εικόνα του Ιησού Χριστού. Τότε θα είμαστε σε αιώνια κοινωνία μαζί του».
- «Προσευχόμαστε για να μπορούν οι Απόστολοι να εκπληρώνουν την αποστολή τους, για να μπορούν να διακηρύττουν τον λόγο του Θεού, για να μπορούν να συγκεντρώσουν τη Νυμφία. – Όλη η Εκκλησία να συνεισφέρει. Συμμετέχουμε! Διακηρύττουμε το Ευαγγέλιο!»

«Το σημάδι που αποδεικνύει ότι ο Ιησούς είναι στο πλευρό των Αποστόλων του δεν είναι ο αριθμός των μαθητών του, αλλά η πνευματική ανάπτυξη της Εκκλησίας. Αυτό είναι το ορατό γράμμα των Αποστόλων της εποχής μας: η αγάπη, η συγχώρηση και η ενότητα των παιδιών του Θεού».

Το συμπέρασμα του Πρωταποστόλου: «Ο Ιησούς Χριστός υποσχέθηκε ότι θα μας απελευθερώσει από το κακό, ότι θα επιστρέψει για να μας πάρει κοντά του και ότι θα είναι με τους Αποστόλους του μέχρι το τέλος. Παραμένουμε σταθεροί στην ελπίδα μας, εμμένοντας στον αγώνα μας ενάντια στην αμαρτία και αναζητώντας την κοινωνία με τον Θεό και υποστηρίζοντας το αποστολικό αξίωμα».

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΙΚΑ

Εβραίους 6 : 11-12 :

«Επιθυμούμε, όμως, κάθε ένας από σας να δείχνει την ίδια επιμέλεια προς την πλήρη βεβαιότητα της ελπίδας μέχρι τέλους· για να μη γίνετε νωθροί, αλλά μιμητές αυτών που με πίστη και μακροθυμία κληρονομούν τις υποσχέσεις»

Ο Ιησούς Χριστός υποσχέθηκε ότι θα μας απελευθερώσει από το κακό, ότι θα επιστρέψει για να μας πάρει κοντά του και ότι θα είναι με τους Αποστόλους του μέχρι το τέλος. Παραμένουμε σταθεροί στην ελπίδα μας, εμμένοντας στον αγώνα μας ενάντια στην αμαρτία και αναζητώντας την κοινωνία με τον Θεό και υποστηρίζοντας το αποστολικό αξίωμα.

Από υπηρέτης, φίλος του Θεού σε πέντε βήματα

Οι φίλοι του Θεού – η Αγία Γραφή μας κάνει γνωστούς κάποιους από αυτούς. Ωστόσο: είναι αυτό δυνατόν ακόμη και σήμερα; Πρόκειται για ένα ζήτημα εγγύτητας ή απομάκρυνσης από τον Θεό. – Όλοι οι αδελφοί υπηρεσίας και οι εκπαιδευτές της Λιθουανίας και της Λετονίας έζησαν την θεία λειτουργία που τελέστηκε από τον Πρωταπόστολο Ζαν Λυκ Σνάιντερ στις 18 Αυγούστου 2018 στο Σιαουλιάι (Λιθουανία).

Φωτογραφία: Ν.Ε. Λιθουανίας

Οι φίλοι έρχονται να βοηθήσουν

«Θεωρούμε τους εαυτούς μας ως υπηρέτες του Θεού, όχι ως ηγέτες», υπογράμμισε ο Πρωταπόστολος Ζαν Λυκ Σνάιντερ. «Δεν είναι ταπεινωτικό να λέμε ότι είμαστε υπηρέτες του Θεού, το αντίθετο μάλιστα: είναι μια τιμή για εμάς. Ο ίδιος ο Ιησούς Χριστός, παρουσιάστηκε ως υπηρέτης».

«Ο Θεός είναι ο ηγέτης, ο Ιησούς είναι ο Κύριος. Μας λέει: «Οφείλεις να υπηρετείς τον πλησίον σου και εγώ αποφασίζω ποιος είναι ο πλησίον σου»...». Και: «Μόνον ο Θεός μπορεί να δημιουργήσει τη σωτηρία. Δεν είμαστε, παρά τα όργανά του».

Στον λόγο μας από την Αγία Γραφή, ο Ιησούς λέει στους μαθητές του ότι δεν είναι μόνον «υπηρέτες», αλλά επίσης και φίλοι. Και τι σημαίνει αυτό; Ο Πρωταπόστολος βρήκε την απάντηση στον Αβραάμ που αποκλήθηκε «φίλος του Θεού», στον Μωυσή, με τον οποίο ο Θεός μιλάει «όπως ένας άνθρωπος μιλάει στον φίλο του», και στον Ιωάννη τον Βαπτιστή, ο οποίος περιγραφόταν ως «ο φίλος της Νυμφίας».

Κατά συνέπεια, οι φίλοι του Κυρίου είναι υπηρέτες, που γνωρίζουν τις προθέσεις του, εκπληρώνουν το

ο οικοδεσπότης την ώρα της ομιλίας του: ο Απόστολος Περιφέρειας Ράινερ Στορκ (δεξιά)

θέλημά του και προετοιμάζουν την επιστροφή του. «Μας είπε τι έχει σχεδιάσει: πρόκειται για την αιώνια ζωή, για να είναι οι άνθρωποι πολύ κοντά στον Θεό».

Συμβολή στο σχέδιό του

«Επομένως, υπηρεσία μας είναι να συμβάλλουμε σε αυτό το σχέδιο», τόνισε ο Πρωταπόστολος Σνάντερ, παραθέτοντας πέντε πτυχές.

- «Αντικείμενο της υπηρεσίας μας είναι να προσεγγίσουν οι άνθρωποι τον Θεό και να παραμένουν σε εγγύτητα με τον Θεό, στις καλές και στις κακές ημέρες. Ευλογία δεν είναι να γίνουμε πλούσιοι ή να είμαστε υγιείς, αλλά να είμαστε κοντά στον Θεό. Όποιος είναι πολύ κοντά στον Θεό, έχει την ειρήνη μέσα στην καρδιά του, έχει μια ισορροπημένη πνευματική ζωή, αισθάνεται και ξέρει ότι είναι αγαπημένος, έχει ασφάλεια».
- «Θέλουμε να διασφαλίσουμε ότι η πίστη στον Ιησού Χριστό είναι όλο και περισσότερο ισχυρή. Η υπηρεσία μας συνίσταται στο να δείχνουμε τον Ιησού Χριστό στους αδελφούς και στις αδελφές μας, έτσι ώστε να τον γνωρίζουν όλο και καλύτερα, και να καταλάβουν όλο και καλύτερα, ότι ο Θεός τους αγαπά».
- «Υπηρεσία μας είναι να βοηθάμε τους Αποστόλους να προετοιμάζουν τη Νυμφία. Η Νυμφία οφείλει να αποτελείται από ψυχές που αγαπούν τον Ιησού με όλη τους την καρδιά και μοιράζονται το πνεύμα του Ιησού Χριστού: αγαπούν όλους τους ανθρώπους και θέλουν να μπορέσουν να είναι αιώνια κοντά στον Θεό».
- «Ο Κύριος δεν έρχεται για να πάρει τον ένα από εδώ και τον άλλον από εκεί. Θέλει να πάρει κοντά του ένα λαό: τους πιστούς που πιστεύουν σ' αυτόν, που τον αγαπούν, που είναι υπηρέτες ο ένας για τον άλλον, που αγαπούν τον πλησίον και

είναι ένα στον Ιησού Χριστό. Γι' αυτό τον λόγο, υπηρεσία μας είναι επίσης να διασφαλίζουμε την ενότητα αυτή».

- «Αυτό αποτελεί επίσης μέρος της αποστολής μας, δηλαδή να εξηγήσουμε στους αδελφούς και τις αδελφές μας: όταν υπάρχει θλίψη και δοκιμασίες, αυτό δεν σημαίνει ότι ο Θεός σε έχει ξεχάσει, αλλά ο Θεός θέλει να συνεχίσει να βεβαιώνεται ότι έρχεσαι κοντά του και παραμένεις κοντά του».

«Αυτή είναι η υπηρεσία μας, που θέλουμε να προσφέρουμε στην ψυχή μας και στην ψυχή του πλησίον μας», ήταν το συμπέρασμα: «Πρόκειται για την εγγύτητα και για την απομάκρυνση από τον Θεό – να είμαστε μαζί του, ή μακριά απ' αυτόν».

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΙΚΑ

Ιωάννης 15 : 15 :

«Δεν σας λέω πλέον δούλους, επειδή ο δούλος δεν ξέρει τι κάνει ο κύριός του· εσάς, όμως, σας αποκάλεσα φίλους, επειδή όλα όσα άκουσα από τον Πατέρα μου, σας τα φανέρωσα».

Το Άγιο Πνεύμα μας αποκαλύπτει το θεϊκό σχέδιο σωτηρίας. Μέσα στην γνώση του θελήματος του Θεού, εργαζόμαστε για να οδηγήσουμε τους αδελφούς και τις αδελφές προς τον Θεό, να ενισχύσουμε την πίστη τους στον Ιησού Χριστό, να φυτέψουμε την αγάπη για τον πλησίον μέσα στην καρδιά τους, να ενισχύουμε την ενότητά τους και να τους παρηγορούμε στις δοκιμασίες τους.

ΜΑΡΘΑ ΚΑΙ ΜΑΡΙΑ

Από τον Λουκά 10 : 38-42

Ο Ιησούς στέλνει τους μαθητές του για να διακηρύξουν τη βασιλεία του Θεού. Ο ίδιος επίσης, διασχίζει την χώρα για να μιλήσει για την βασιλεία του Θεού, η οποία έχει ήδη αρχίσει. Αφού διέσχισε πολύ δρόμο, φτάνει στην Βηθανία.

Ο Ιησούς και οι μαθητές του φτάνουν σε ένα χωριό, όπου ζει μια γυναίκα που ονομάζεται Μάρθα. Δέχεται τον Ιησού στο σπίτι της. Η Μάρθα έχει μια αδελφή που ονομάζεται Μαρία, η οποία κάθεται στα πόδια του Κυρίου, για να ακούει τον Ιησού να διδάσκει. Ωστόσο, η Μάρθα

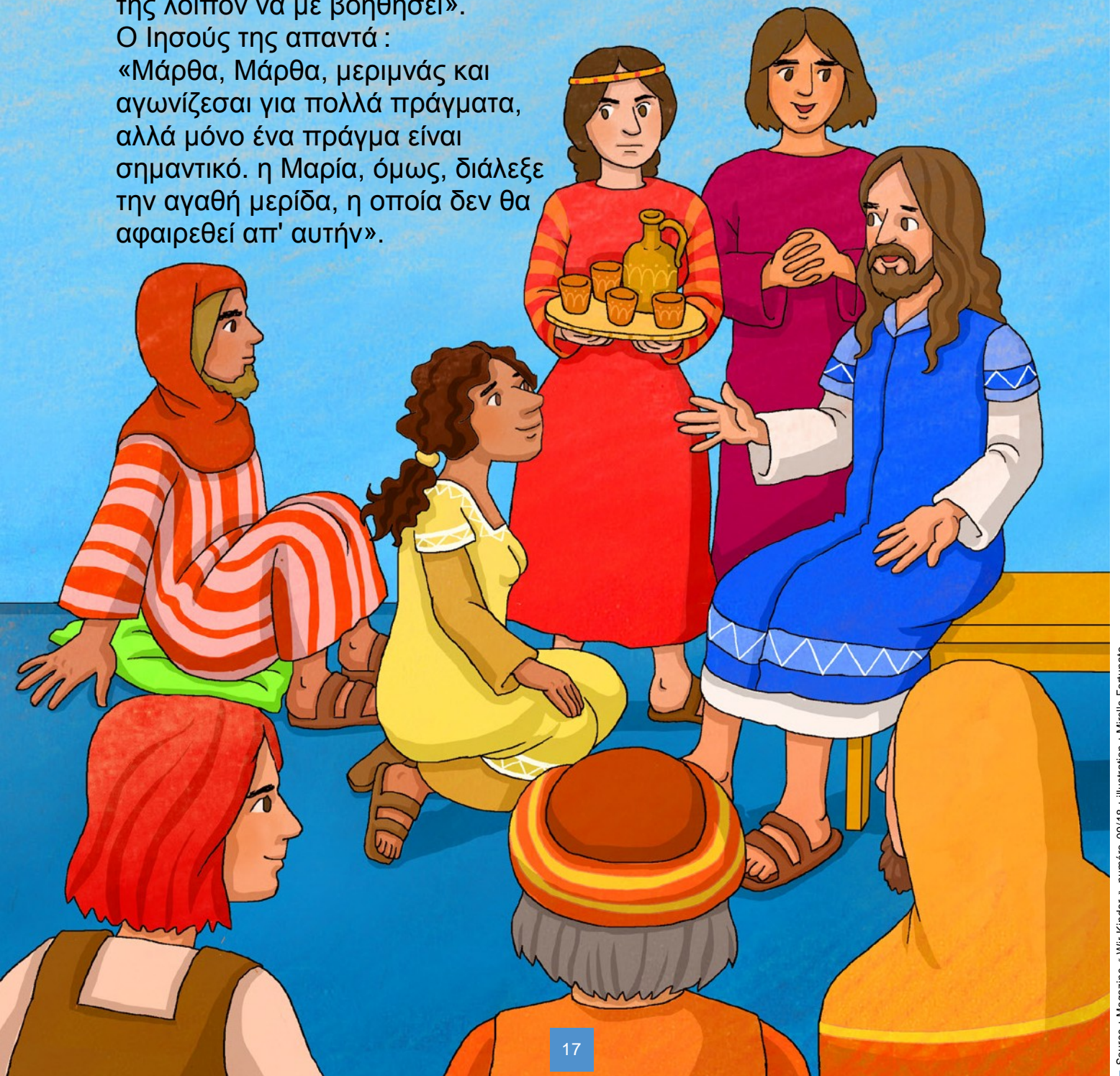

Εργαζόταν σκληρά για να υπηρετήσει τον Ιησού. Έρχεται να βρει τον Ιησού και του λέει: «Κύριε, δεν έχει σημασία για σένα που η αδελφή μου με έχει αφήσει μόνη για να κάνω όλες τις εργασίες; Πες της λοιπόν να με βοηθήσει».

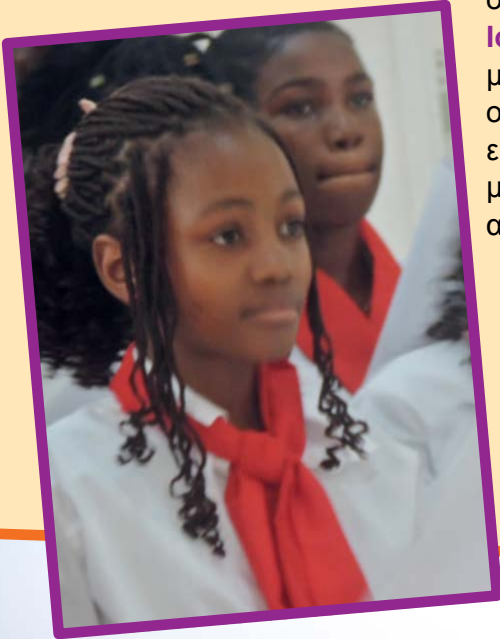
Ο Ιησούς της απαντά :

«Μάρθα, Μάρθα, μεριμνάς και αγωνίζεσαι για πολλά πράγματα, αλλά μόνο ένα πράγμα είναι σημαντικό. η Μαρία, όμως, διάλεξε την αγαθή μερίδα, η οποία δεν θα αφαιρεθεί απ' αυτήν».

ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ ΤΗΣ ΡΟΖΑΛΙΝΤΑ ΣΤΟ ΜΑΛΑΜΠΟ (ΙΣΗΜΕΡΙΝΗ ΓΟΥΙΝΕΑ)

Γειά σας! Ονομάζομαι **Ροζαλίνα**. Γεννήθηκα στις 15 Νοεμβρίου 2006. Έχω πέντε αδελφούς και αδελφές: Γαβριήλ, Κονσουέλο, Γιολάντα, Βενάντσιο τζούνιορ, και Μαρία Ισαβέλα. Σας εκπλήσσει που σας χαιρετώ στα ισπανικά; Ε λοιπόν, η **Ισημερινή Γουινέα** είναι η μόνη χώρα στην Αφρική, της οποίας επίσημη γλώσσα είναι η ισπανική· πράγματι, μέχρι το 1968 ήταν ισπανική αποικία.

Εκτός από την ηπειρωτική χώρα, στην Ισημερινή Γουινέα συμπεριλαμβάνονται επίσης και πέντε νησιά. Το πιο μεγάλο από αυτά, το Μπιόκο, βρίσκεται ακριβώς μπροστά στην ακτή του Καμερούν. Γεννήθηκα στην ηπειρωτική χώρα αλλά, εν τω μεταξύ ζούμε στο Μπιόκο, στην πρωτεύουσα της χώρας, στο **Μαλαμπό**.

Στα νησιά κάνει πολλή ζέστη και βρέχει συχνά, επικρατεί επομένως ένα τροπικό κλίμα. Τα τροπικά μας δάση είναι αληθινί παράδεισοι για τα ζώα: στην Ισημερινή Γουινέα, μπορείτε να ανακαλύψετε γορίλλες, αντλόπτες, λεοπαρδάλεις, ελέφαντες των δασών και πολλά άλλα είδη ζώων. Ακόμη και χελώνες: κάθε χρόνο, τους μήνες Ιανουάριο και Φεβρουάριο, εκατομμύρια **Χελώνες** έρχονται στις παραλίες του Μπιόκο, για να αναποθέσουν τα αυγά τους μέσα στην άμμο.

Ήδη έχω τελειώσει το δημοτικό σχολείο, το οποίο σε μας περιλαμβάνει πέντε σχολικές τάξεις. Τώρα πηγαίνω στην έκτη τάξη. Θέλω να μάθω πολλά πράγματα επειδή θα επιθυμούσα αργότερα να γίνω γιατρός. Μου αρέσει να τραγουδώ, να χορεύω και να διαβάζω ιστορίες.

Δεν μου αρέσουν τα ψέματα και δεν μου αρέσει να είμαι άρρωστη. Κάποιες φορές δεν μου αρέσει να μου κάνουν αστεία, ιδιαίτερα όταν αυτά είναι άσχημα. Επιπλέον δεν μου αρέσουν οι διαμάχες, ούτε και οι διαφωνίες. Προτιμώ να παίζω ή να βλέπω τηλεόραση. Τα σαββατοκύριακα τρέχω με **πατίνι** μαζί με τις αδελφές μου. Στην φωτογραφία με βλέπετε με την Κονσουέλο, την Γιολάντα και την ανιψιά μου Γκεμίνα, (από τα αριστερά προς τα δεξιά).

Είμαι μέλος της **κοινότητας** του Μαλαμπό. Στις 2 Μαρτίου, ο Πρωταπόστολος ήλθε στην Ισημερινή Γουινέα, αλλά δυστυχώς δεν μπόρεσα να τον δω, επειδή η θεία λειτουργία τελέστηκε στην κοινότητα της Μπατά. Ελπίζω την επόμενη φορά να έλθει στο Μαλαμπό. Μου αρέσει να πηγαίνω στην εκκλησία. Είμαι χαρούμενη όταν βρίσκομαι εκεί και αγαπώ την μουσική.

Φίλες μου στην εκκλησία είναι: η Σαμίρα, η Γκράτσι, η Ομαρίτα, η Κατρίνα, η ξαδέλφη μου Χλόη και η ανιψιά μου Γκεμίνα. Παρακολουθώ το μάθημα της Κυριακής και σύντομα θα αρχίσω τα μαθήματα της Κατήχησης. Τα Χριστούγεννα του 2017, διάβασα το **ανάγνωσμα από την Αγία Γραφή**. Την θεία λειτουργία είχε τελέσει ο πατέρας μου που είναι ο δικός μας πρεσβύτερος περιφέρειας.

Οικουμενικότητα της Εκκλησίας και του Ευαγγελίου

Οι ουσιαστικές πτυχές της Νεοαποστολικής πίστης αντιμετωπίζονται στα τρία πρώτα άρθρα της Νεοαποστολικής Ομολογίας πίστης. Υπάρχει επίσης το ζήτημα της «καθολικής Εκκλησίας». Ο Πρωταπόστολος Ζαν Λυκ Σνάιντερ περιγράφει τι σημαίνουν όλα αυτά, στο άρθρο που ακολουθεί.

Οι ουσιαστικές πτυχές της Νεοαποστολικής πίστης αντιμετωπίζονται στις ομολογίες πίστης της πρώτης Εκκλησίας, επάνω στις οποίες θεμελιώνονται τα τρία πρώτα άρθρα της Νεοαποστολικής Ομολογίας πίστης: πιστεύουμε στην Αγία Τριάδα, στην ενσάρκωση του Θεού στον Ιησού Χριστό, στην Εκκλησία του Ιησού Χριστού, στα μυστήρια, στην επιστροφή του Χριστού και στην αιώνια ζωή. Στη συνέχεια επιθυμώ να σκύψω επάνω σε ένα σύντομο, αλλά εξαιρετικά σημαντικό του τρίτου άρθρου, της δικής μας Ομολογίας Πίστης: «Πιστεύουμε σε μια αγία οικουμενική και αποστολική Εκκλησία». Η Εκκλησία που αναφέρεται εδώ, είναι αυτή του Ιησού Χριστού, όπως καθορίζεται στην Κατήχησή μας (ΚΑΤΗΧΗΣΗ 2.4.3 / 6.4). Από αυτό το απόσπασμα, θα ήθελα να επισημάνω την ακόλουθη πτυχή: Πιστεύουμε ότι η Εκκλησία είναι οικουμενική (καθολική).

Η πίστη στην οικουμενικότητα της Εκκλησίας

Η οικουμενικότητα, δηλαδή, η καθολικότητα της Εκκλησίας του Χριστού, έχει ως αποτέλεσμα

- την οικουμενικότητα του σχεδίου σωτηρίας του Θεού: ο Θεός επιθυμεί να δώσει τη δυνατότητα σε όλους τους ανθρώπους όλων των ηλικιών, σε όλα τα έθνη και σε κάθε περίπτωση να είναι απελευθερωμένοι από την αμαρτία και να έρθουν σε επαφή μαζί του. Είναι μέσα στην Εκκλησία που αυτό το οικουμενικό θέλημα σωτηρίας που φανερώνεται από τον Θεό, βρίσκει την άμεση έκφρασή του·
- την αποστολή που ανέθεσε ο Ιησούς στους Αποστόλους του, να διακηρύττουν το Ευαγγέλιο χωρίς κανένα περιορισμό, το Ευαγγέλιο αυτό που είναι έγκυρο και αποτελεσματικό για όλους τους ανθρώπους, χωρίς καμία εξαίρεση·
- την εξουσία και τη δύναμη που πρόσφερε ο Ιησούς στο αποστολικό αξίωμα: εκεί που εργάζονται οι Απόστολοι, δίνονται όλα τα απαραίτητα μέσα εν όψει της απόκτησης της πληρότητας της σωτηρίας.

Η οικουμενικότητα της Εκκλησίας μπορεί να γίνει αντιληπτή μόνο διαμέσου της πίστης. Στην πραγματικότητα, ο οικουμενικός χαρακτήρας της Εκκλησίας δεν είναι πάντα αντιληπτός στην ορατή του διάσταση, δηλαδή στην ιστορική του πραγματικότητα:

- Η χριστιανική πίστη δεν μπόρεσε να αναπτυχθεί παντού με τον ίδιο τρόπο·
- Η αλήθεια και η επικαιρότητα του Ευαγγελίου, έχουν τεθεί κάτω από αμφισβήτηση·
- Η αναγκαιότητα της Εκκλησίας ως θεσπισμένος φορέας σωτηρίας αμφισβητείται·
- ΟΙ περισσότεροι από τους χριστιανούς δεν αναγνωρίζουν τους σημερινούς Αποστόλους.

Οι διαπιστώσεις αυτές έχουν αξία τόσο για το παρελθόν, όσο και σήμερα. Ωστόσο, οι αμφιβολίες και η απόρριψη με τις οποίες είμαστε αντιμέτωποι, δεν πρέπει σε καμία περίπτωση να αποδυναμώσουν την πίστη μας στην οικουμενικότητα της Εκκλησίας. Πιστεύουμε σε αυτή την υπόσχεση του Ιησού: «Οι πύλες Άδη δεν θα υπερισχύσουν εναντίον της Εκκλησίας μου» (Ματθαίος 16:18)! Γνωρίζουμε, ωστόσο, ότι η πίστη στην οικουμενικότητα της Εκκλησίας είναι ζωντανή μόνο υπό την προϋπόθεση της παραγωγής έργων. Και τα έργα αυτά συνίστανται στην παγκόσμια διακήρυξη του Ευαγγελίου και με την έγνοια να γίνεται με τέτοιο τρόπο ώστε να μπορεί να γίνεται αποδεκτό απ' όλους.

Η έγκυρη, οικουμενικά, διακήρυξη του Ευαγγελίου

Ο Ιησούς εμπιστεύθηκε στο αποστολικό αξίωμα, την αποστολή να διακηρύττει το χαρμόσυνο μήνυμα σε όλη τη δημιουργία (Μάρκος 16:15). Αυτό ισχύει για όλο το αποστολικό αξίωμα συνολικά, δηλαδή, για τους Αποστόλους της πρώτης Εκκλησίας, για αυτούς της Αποστολικής-Καθολικής Εκκλησίας και για αυτούς της Νεοαποστολικής Εκκλησίας.

Η μαρτυρία και το κήρυγμά μας δεν βασίζονται μόνο στο Ευαγγέλιο και στη διδασκαλία της πίστης, αλλά επίσης και στην ελπίδα μας. Αντλώντας δυνάμεις από αυτό το πνευματικό θεμέλιο, μπορούμε να αντιμετωπίσουμε τις ανησυχίες πολλών από τους συγχρόνους μας, ακόμη και να τους δίνουμε απαντήσεις:

- Μπορούμε να παρηγορούμε τους φτωχούς και τους δυστυχείς με την υπόσχεση ότι ο Ιησούς τους αγαπά και τους φροντίζει. Μπορούμε επίσης να του βοηθήσουμε, δείχνοντάς τους τις σχέσεις που ενώνουν τους χριστιανούς μεταξύ τους και την αμοιβαία συνδρομή βοήθειας.
- Μπορούμε να ενισχύουμε αυτούς που υποφέρουν και εκείνους που φοβούνται το μέλλον, μιλώντας τους για την επιστροφή του Ιησού και την αιώνια ζωή.
- Εκείνοι που βρίσκονται στο περιθώριο της κοινωνίας, θα είναι ευτυχείς να βρουν την θέση τους στην αδελφική κοινωνία..
- Η ζωή στις κοινότητες προσφέρει πολλές δυνατότητες στους πιστούς να ενσωματώνονται και να αναγνωρίζονται, ανεξάρτητα από το επίπεδο της εκπαίδευσης και των ταλέντων τους.
- Η διδασκαλία των Αποστόλων, δηλαδή η σωστή διακήρυξη του Ευαγγελίου, επιτρέπει στον πιστό να βελτιώνεται, ακόμη και να επιτυγχάνει μια προσωπική ισορροπία.

Όλες αυτές οι απαντήσεις είναι σωστές και συνεπείς με το Ευαγγέλιο. Ωστόσο, θα πρέπει να γίνει αποδεκτό ότι η εγκυρότητα τους δεν είναι καθολική: δεν αφο-

ρούν απαραίτητα όλους τους ανθρώπους. Δεν είναι όλοι φτωχοί ή άποροι, δεν είναι όλοι ασθενείς και εξαρτώμενοι από μια βοήθεια, δεν επιδιώκουν όλοι να έχουν παρηγοριά και ανακούφιση. Σήμερα, χάρη στην πρόοδο της ιατρικής, οι άνθρωποι δεν εκτίθενται πλέον ανυπεράσπιστοι, στην ασθένεια και στον πόνο. Η επιμήκυνση της διάρκειας της ζωής τους, τους κάνει να σκέφτονται τον θάνατο λιγότερο απ' ό,τι στο παρελθόν. Η ανάπτυξη των μέσων επικοινωνίας και της ζωής στα μεγάλα αστικά κέντρα διευκολύνει τις κοινωνικές επαφές, τόσο που να μη είναι πλέον αναγκαία η ένταξη σε μια κοινότητα για να μπορεί κάποιος να έχει κοινωνικές επαφές. Ο σύγχρονος άνθρωπος δεν χρειάζεται πλέον τον Θεό για να επιτύχει στη ζωή του ή να βρει την προσωπική του ισορροπία, ούτε ίσως ακόμη για να γίνει «καλύτερος». Στην πραγματικότητα, δεν χρειάζεται πλέον τόση παρηγοριά και τόσες υποσχέσεις που φυσιολογικά αποτελούν μέρος του κηρύγματος και της ποιμαντικής φροντίδας.

Το αποτέλεσμα είναι το ακόλουθο: η μαρτυρία μας δεν ασκεί πλέον την ίδια επιρροή στους συνομιλητές μας: είναι κυρίως κοντά στους νέους, οι οποίοι δεν είναι αντιμέτωποι με υπαρξιακές ανησυχίες, που συχνά δεν βρίσκουμε ανταπόκριση. Κατά συνέπεια, πράττουμε σωστά να επικεντρωνόμαστε στο παγκόσμιο μήνυμα του Ευαγγελίου, που είναι έγκυρο για όλους τους ανθρώπους: Η οικουμενικότητα του Ευαγγελίου έγκειται σε αυτό που μας διδάσκει ο Ιησούς Χριστός για τον Θεό, για εμάς τους ίδιους, για τη σχέση μας με τον Θεό και τον πλησίον και για τη σωτηρία που έχει κρατημένη για μας:

- Ο Ιησούς μας αποκαλύπτει την τελειότητα του Θεού: μόνον αυτός είναι το κυρίαρχο καλό μας (Ψαλμός 16:2· Ματθαίος 5:48).
- Ο Ιησούς μας διδάσκει ότι ο Θεός είναι αγάπη. Αγαπά χωρίς να θέτει την παραμικρή προϋπόθεση. Περιμένει από μας να αντανακλάμε την αγάπη του με την θέλησή μας και χωρίς κανένα περιορισμό.
- Το Ευαγγέλιο μας αποκαλύπτει τον Θεό ως Τριάδα: ο Πατέρας, ο Υιός και το Άγιο Πνεύμα είναι τρία τελείως διαφορετικά Πρόσωπα. Μόνη της, η κοινωνία με αυτό τον Θεό επιτρέπει στους ανθρώπους να ξεπερνούν τις διαφορές για να δημιουργούν ενότητα μεταξύ τους.
- Μέσω του θανάτου και της ανάστασής του, ο Ιησούς Χριστός άνοιξε την πρόσβαση στη βασιλεία του Θεού. Για να είμαστε οριστικά απελευθερωμένοι από το κακό, κατά την επιστροφή του Ιησού, μας πρέπει να ακολουθούμε τους λόγους και τα έργα του και να τον έχουμε ως πρότυπό μας.
- Ο Θεός θέλει να μας χορηγεί την τέλεια ειρήνη, κάνοντάς μας να γίνουμε αυτό για το οποίο μας δημιούργησε: άνθρωποι στην εικόνα του, που ζουν σε αιώνια κοινωνία μαζί του.

Το μήνυμα αυτό είναι πραγματικά οικουμενικό.

Οφείλει να αποτελεί την καρδιά του κηρύγματος των Αποστόλων, την καρδιά όλων των κηρυγμάτων.

Η οικουμενική διακήρυξη του Ευαγγελίου

Το χαρμόσυνο μήνυμα θα πρέπει να διακηρύσσεται σε όλους τους ανθρώπους.

Συχνά μας συμβαίνει να θεωρούμε προνομιούχους τους φτωχούς και τους αδικημένους, στη σκέψη ότι η κατάστασή τους θα τους καθιστούσε πιο δεκτικούς στο Ευαγγέλιο. Η στρατηγική αυτή δεν αποδεικνύεται πάντα γόνιμη, επειδή φάνηκε ότι η πίστη ορισμένων πιστών δεν είχε ρίζες. Συμβαίνει επίσης να διστάζουμε να έλθουμε σε επαφή με ορισμένες ομάδες ανθρώπων, επειδή θεωρούμε ότι οι συνθήκες είναι δυσμενείς για εμάς. Στο πλαίσιο αυτό, σκέπτομαι τους ανθρώπους που ζουν σε ακραίες συνθήκες φτώχειας ή βίας ή άλλους – που σε αντίθεση με αυτούς – είναι καλλιεργημένοι ή εύποροι. Είμαι πεπεισμένος ότι θα έπρεπε επίσης να μιλάμε πιο συχνά και σε μη χριστιανούς. Ας δείχνουμε το ίδιο θάρρος με τους πρώτους χριστιανούς, χωρίς να θέτουμε όρια όταν διακηρύττουμε το Ευαγγέλιο. Ούτε και να διστάζουμε να καινοτομήσουμε!

Για την οικουμενική διακήρυξη του Ευαγγελίου, δεν χρειάζεται διόλου να «δαιμονοποιούμε» την επίγεια ζωή, ούτε να παρουσιάζουμε το μέλλον ως ζοφερό. Μια τέτοια προσέγγιση θα καθιστούσε ένα ουσιαστικό μέρος του πληθυσμού τελείως αδιαπέραστο από την αλήθεια του Ευαγγελίου: η μίμηση του Ιησού Χριστού δεν έρχεται σε αντίθεση με μια ευχάριστη ζωή εδώ στη γη, αντίθετα, θα μπορούσε να συμβάλλει σε αυτή.

Η παγκόσμια διακήρυξη του Ευαγγελίου αποκλείει κάθε αξίωση για ομοιομορφία. Η νέα ζωή στον Ιησού Χριστό είναι σε θέση να αναπτύσσεται μέσα στις πιο διαφορετικές οικονομικές, πνευματικές και πολιτισμικές συνθήκες! Για τη συμμόρφωση με τη διδασκαλία των Αποστόλων, η νέα γενιά δεν χρειάζεται να μοιράζεται τις προτιμήσεις των ηλικιωμένων. Έχουμε ως παράδειγμα τον Απόστολο Παύλο: «Και έγινα στους Ιουδαίους, σαν Ιουδαίος, για να κερδίσω τους Ιουδαίους· σ' αυτούς που είναι κάτω από νόμο, σαν να είμαι κάτω από νόμο, για να κερδίσω αυτούς που είναι κάτω από νόμο· σ' αυτούς που είναι χωρίς νόμο, σαν να είμαι χωρίς νόμο, (όχι ότι είμαι χωρίς νόμο στον Θεό, αλλά με νόμο στον Χριστό), για να κερδίσω αυτούς που είναι χωρίς νόμο· έγινα στους ασθενείς σαν ασθενής, για να κερδίσω τους ασθενείς· σε όλους έγινα τα πάντα, για να σώσω με κάθε τρόπο μερικούς. Και το κάνω αυτό για το ευαγγέλιο, για να γίνω συγκοινωνός του.» (Α' Κορινθίους 9:20-23). Ενεργώντας έτσι ο Απόστολος, απλά ακολούθησε τα ίχνη του εντολέα του. Για να μας φέρει το χαρμόσυνο μήνυμα, ο Υιός του Θεού «κένωσε τον εαυτό του, παίρνοντας μορφή δούλου, αφού έγινε όμοιος με τους ανθρώπους» (Φιλιππησίους 2:7).

Η Καθολική Εκκλησία αντιμετωπίζει αυτή την προβληματική, για πολύ μεγαλύτερο χρονικό διάστημα από εμάς· ανέπτυξε επίσης την αντίληψη της «πολιτιστικής προσαρμογής». Σύμφωνα με τον καθολικό θεολόγο Υβ Κονγκάρ (1904-1995), η πολιτιστική προσαρμογή συνίσταται στην «φύτευση του σπόρου της πίστης σε ένα πολιτισμό και στην ανάπτυξή του σ' αυτόν, για να εκφραστεί σύμφωνα με τις πηγές και την ιδιοφυία του πολιτισμού αυτού» (Λεξικό κριτικής της Θεολογίας, Ζαν Υβ Λακόστ, Εκδόσεις PUF). Καλά θα κάνουμε να μας καθοδηγεί η σκέψη αυτή, όταν θα δίνουμε μαρτυρία της πίστης μας στους ανθρώπους ενός μη δυτικού πολιτισμού, ή όταν προσπαθούμε να μεταδώσουμε την πίστη μας στην επερχόμενη γενιά...

Η Εκκλησία, οικουμενικός μάρτυρας

Ευθύνη μας δεν είναι μόνον η διακήρυξη του Ευαγγελίου σε όλους οικουμενικά, αλλά επίσης η διασφάλιση ότι η μαρτυρία μας θα γίνει αποδεκτή από όλους. Για μια φορά ακόμη θα βρούμε το πρότυπό μας στον Ιησού Χριστό: «Εγώ γι' αυτό γεννήθηκα, και γι' αυτό ήρθα στον κόσμο, προκειμένου να δώσω μαρτυρία για την αλήθεια» (Ιωάννης 18:37).

Δεν μπορούμε να είμαστε οικουμενικοί μάρτυρες του Ευαγγελίου αν δεν είμαστε αξιόπιστοι, δηλαδή οφείλουμε να είμαστε άξιοι για το μήνυμα που διακηρύττουμε. Έχοντας ως πρότυπό μας τον Ιησού Χριστό, οφείλουμε να

- είμαστε βέβαιοι, επειδή η πίστη μας είναι μια σταθερή διαβεβαίωση γι' αυτά που ελπίζουμε (Εβραίους 11:1) και αυτή η βεβαιότητα θα πρέπει να γίνεται αντιληπτή στους γύρω μας·
- είμαστε αποφασισμένοι να υπερνικήσουμε το κακό: η μαρτυρία ενός χριστιανού που είναι διαποτισμένος από τον ίδιο του τον εαυτό, δεν είναι αξιόπιστη·
- είμαστε ταπεινοί: ο Ιησούς έκανε ακριβώς αυτό που του ζητούσε ο Πατέρας του. Εμείς που είμαστε στην υπηρεσία του Ιησού Χριστού, είμαστε ικανοποιημένοι να κάνουμε αυτό που περιμένει από εμάς. Δεν μπορεί ένας αμαρτωλός να ανακαλεί στην τάξη ένα άλλο αμαρτωλό (Ιωάννης 8:7)· αντίθετα, ο Ιησούς μας απαγορεύει να κρίνουμε τον πλησίον μας (Ματθαίος 7:1)·
- είμαστε ελεύθεροι από κάθε δεσμό: όσο λιγότερο είμαστε προσκολλημένοι σε υλικά πράγματα ή στην αυτοεκτίμησή μας, τόσο πιο εύκολο θα είναι για μας να συγχωρούμε εκείνους που μας αδικούν·

- είμαστε πλήρεις από αγάπη για τον Θεό και για τον πλησίον: είναι επειδή αγαπάμε τον Ιησού που είμαστε πρόθυμοι να υποφέρουμε για αυτόν και μαζί του. Αγαπάμε τον πλησίον μας με πράξεις και με αλήθεια (Α' Ιωάννης 3:18).

Συμπερασματικά, σας προτρέπω να εμμένετε στην πίστη σας στην Εκκλησία του Χριστού και στον οικουμενικό της προορισμό! Καλείται να διακηρύξει το Ευαγγέλιο σε όλους με ένα καθολικό τρόπο. Το καθήκον μας συνίσταται στο να

- διακηρύττουμε το οικουμενικό μήνυμα σωτηρίας, χωρίς να βραδύνουμε σε δευτερεύουσες πτυχές·
- δίνουμε συνέχεια στις ωθήσεις του Αγίου Πνεύματος, έτσι ώστε να μπορεί το χαρμόσυνο μήνυμα να διακηρύσσεται χωρίς κανένα περιορισμό·
- έχουμε ως παράδειγμα, για να είμαστε αληθινοί μάρτυρες.

Το Χονγκ Κονγκ αλλάζει εκκλησιαστική διεύθυνση

Η πολυπολιτισμική κοινότητα στο Χονγκ Κονγκ είναι τόσο μικρή όσο και πολύχρωμη. Και έζησε μια ιστορική θεία λειτουργίας. Και δεν ήταν μόνον αυτή συνδεδεμένη με την επίσκεψη του Πρωταποστόλου την ημέρα εκείνη.

Μέχρι το Πάσχα του 2018, οι αδελφοί και οι αδελφές στο Χονγκ Κονγκ, χωρίς αμφιβολία, ήταν πιο κοντά στον ουρανό από τις περισσότερες Νεοαποστολικές κοινότητες. Κατόπιν, όφειλαν να μετακομίσουν από το Εμπορικό Κέντρο «Sheung Wang» στον Πύργο «Reason Group. Δεν επρόκειτο παρ' όλα αυτά για ένα αντίο, επειδή και πάλι οι εγκαταστάσεις τους βρίσκονται στον 20ό όροφο.

Χωνευτήριο πολιτισμών

Τα πρώτα βήματα της Νεοαποστολικής Εκκλησίας στο Χονγκ Κονγκ ανάγονται στο ξεκίνημα της δεκαετίας του 1970. Αδελφοί υπηρεσίας από τον Καναδά έφεραν μαρτυρία στο μόλις εγκατεστημένο αποστολικό αξίωμα. Δύο αδέλφια με το επώνυμο Λιμ ήταν οι πρώτοι που βαπτίστηκαν και έλαβαν την Αγία Σφράγιση από τον τότε Απόστολο Περιφέρειας Έρβιν Βάγκερ. Από την αρχή του 1980, ο Ουρς Χεμπάιζεν έζησε στο Χονγκ Κονγκ για δύο χρόνια, ασκώντας το αξίωμα του ευαγγελιστή περιφέρειας: επρόκειτο να επιστρέψει σχεδόν τρεις δεκαετίες αργότερα ως Απόστολος Περιφέρειας.

Η πρώτη οριστική κοινότητα θεμελιώθηκε το 1988, κάτω από τη διεύθυνση του ευαγγελιστή Ρέι Στρανγκ, από τη Νέα Υόρκη. Ο πρώτος τόπος συνάθροισης ήταν οι εγκαταστάσεις στο North Point. Στο πέρασμα των χρόνων, είναι ουσιαστικά οι οικογένειες Λαμ, Τσόι και Κόουκ που αποτέλεσαν την ραχοκοκαλιά της κοινότητας.

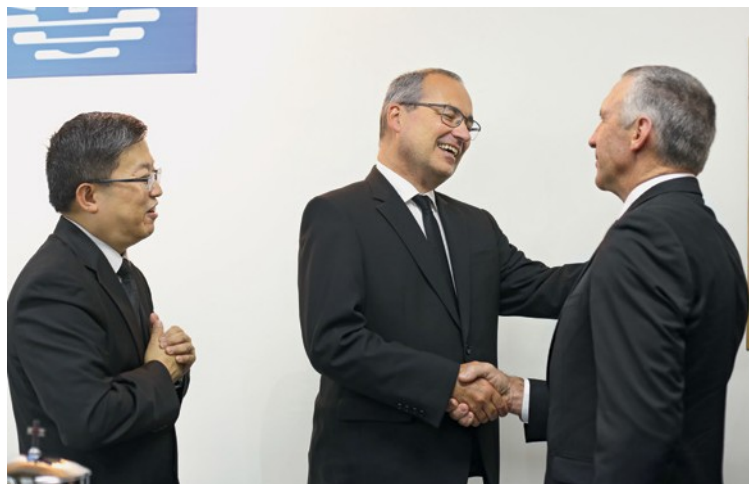
επάνω: Ο Πρωταπόστολος Ζαν Λυκ Σνάιντερ (4^{ος} από αριστερά) με τους Αποστόλους Περιφέρειας, τους Αποστόλους και τα αξιώματα περιφέρειας στο Χονγκ Κονγκ.

Φωτογραφία: Ν.Ε. Χονγκ Κονγκ

επάνω: ο Πρωταπόστολος απευθύνει τις ευχαριστίες του στον Απόστολο Περιφέρειας Ουρς Χεμπάιζεν και τις ευχές ευλογίας στον Απόστολο Περιφέρειας Πίτερ Σούλτε.

98 αδελφοί και αδελφές συγκεντρώθηκαν τον Οκτώβριο του 2018 για να συμμετέχουν στην θεία λειτουργία που τέλεσε ο Πρωταπόστολος

Σήμερα η κοινότητα είναι ένας καθρέπτης της κοινωνίας της χώρας: ένα χωνευτήρι πολιτισμών και εθνικοτήτων. Οι κοινότητες συντίθενται από μέλη που προέρχονται από τις Φιλιππίνες, την Ινδονησία και την Ευρώπη και πολλοί άνδρες και γυναίκες επιχειρηματίες, περαστικοί και επισκέπτες από όλο τον κόσμο. Το 2013, 148 αδελφοί και αδελφές που προέρχονταν από δέκα διαφορετικές χώρες συναθροίστηκαν στο ξενοδοχείο Ήτον, στο Κοουλόν, για να ζήσουν μαζί την θεία λειτουργία που τελέστηκε με την ευκαιρία της 25^{ης} επετείου της κοινότητας.

Από τη Νοτιοανατολική Ασία στην Αυστραλία

Με τον ένα ή τον άλλο τρόπο, η επίσκεψη του Πρωταποστόλου Σνάιντερ αντιπροσωπεύει μια ημερομηνία κλειδί για την ιστορία της κοινότητας. Δεδομένου ότι το Χονγκ Κονγκ περνάει από την ποιμαντική και διοικητική ευθύνη της εκκλησιαστικής Περιφέρειας της Νοτιοανατολικής Ασίας, σε αυτή

της Νεοαποστολικής Εκκλησίας της Αυστραλίας.

Ήταν ο Απόστολος Πίτερ Σούλτε που ανέλαβε αυτή την αποστολή, λαμβάνοντας την εντολή στις 30 Σεπτεμβρίου, ως αναπληρωτής Απόστολος Περιφέρειας στο Μπρισμπέιν (Αυστραλία) για αυτό το πεδίο δραστηριότητας. Εκτός από το Χονγκ Κονγκ, είναι επίσης η Ταϊβάν, η Κίνα, η Ιαπωνία και η Κορέα, που αλλάζουν εκκλησιαστική Περιφέρεια.

Ο παλιός Πρόεδρος της εκκλησιαστικής Περιφέρειας, Ουρς Χεμπάιζεν, είχε ήδη αποχαιρέτισει, κατά την διάρκεια μιας θείας λειτουργίας που είχε τελέσει προηγουμένα στην κοινότητα του Χονγκ Κονγκ. Το 2009, είχε αναλάβει την εξυπηρέτηση των περισσότερων κοινοτήτων της Νοτιοανατολικής Ασίας και της Άπω Ανατολής, μετά την αποδέσμευση της ευθύνης γι' αυτές, από τον Καναδά. Από το Νοέμβριο του 2018 το δικό του πεδίο δραστηριότητας στη Νοτιοανατολική Ασία, ανέλαβε ο απόστολος Έντι Ισονουγκρόχο από την Ινδονησία.

Δίνει την πνοή μιας νέας ζωής σε σιωπηρά όργανα

Ο Αργεντινός Απόστολος Χόρχε Λουίς Φράνκο (γεννημένος το 1957) είναι συντηρητής οργάνων και αρμονίων. Η ανταποκρίτρια της ιστοσελίδας pac.today στην Αργεντινή, Βιβιάνα Αλύ, τον συνάντησε στο εργαστήριο που ανήκει την Εκκλησία μας.

■ Φωτογραφία: Ν.Ε. Αργεντινής

- *Συντηρητής αρμονίων, είναι συνηθισμένο επάγγελμα στην Αργεντινή;*

Οπωσδήποτε όχι. Σε όλη την χώρα, υπάρχουν ελάχιστοι τεχνίτες που αφιερώνονται στην επισκευή και αποκατάσταση αρμονίων.

- *Πώς φτάσατε να ασκείτε αυτό το επάγγελμα;*

Ο πατέρας μου ήταν τεχνίτης αρμονίων. Από την ηλικία των 15 ετών τον βοηθούσα να επισκευάζει και να συντηρεί τα όργανα, στο εργαστήριο που ήταν ιδιοκτησία της Εκκλησίας. Έχω αποκτήσει επίσης γνώσεις επισκευής πιάνων και εργαζόμουν ως χορδιστής και συντηρητής. Στη συνέχεια, είχα την ευτυχία να εξοικειωθώ με αυτό το υπέροχο όργανο που είναι το εκκλησιαστικό όργανο με σωλήνες κοντά σε ένα έμπειρο τεχνίτη και οργανίστα της χώρας. Σήμερα διαθέτω τι γνώσεις και την εμπειρία για την κατασκευή μικρών εκκλησιαστικών οργάνων και στην αποκατάσταση και ρύθμιση αρμονίων και πιάνων.

- *Υπήρχε κάποια σχέση ανάμεσα στο ενδιαφέρον σας γι' αυτά τα συγκεκριμένα όργανα και την Εκκλησία;*

Και βέβαια ναι. Αν και αφιερωμένος στη συντήρηση των οργάνων που χρησιμοποιούνται στις θείες λειτουργίες, ενδιαφέρθηκα πολύ περισσότερο για μια άλλη εξειδίκευση: την κατασκευή μικρών οργάνων με σωλήνες. Δεδομένου ότι η αγορά της Αργεντινής είναι περιορισμένη, τα κατασκευάζουμε μόνο μετά από παραγγελία. Στην Αργεντινή, τα όργανα αυτά χρησιμοποιούνται περισσότερο σε καθολικές και προτεσταντικές εκκλησίες και αν λαμβάνω εντολές από αυτές, τι εκτελώ στο εργαστήριό μου. Αυτό σημαίνει ότι τα όργανα που δεν προορίζονται για την Εκκλησία μας, επισκευάζονται στο ιδιωτικό μου εργαστήριο, που έχω εγκαταστήσει στο σπίτι μου.

- *Σήμερα, χρησιμοποιούμε ακόμη αρμόνια;*

Το αρμόνιο επινοήθηκε για να αντικαταστήσει το πραγματικό όργανο, με παρόμοιες χορδές και κλειδιά, για να μπορεί να χρησιμοποιείται σε μικρότερες εγκαταστάσεις. Το αρμόνιο είναι ένα σημαντικό όργανο, για την μουσική πρακτική στους κόλπους της Εκκλησίας μας: συνοδεύει τους ύμνους του εκκλησιασματος την ώρα της θείας λειτουργίας. Είναι θεμελιώδες για τους χορωδιακούς ύμνους τη στιγμή της εκμάθησης των ύμνων, καθώς και για τη συνοδεία τους. Είναι χαρμόσυνο να διαπιστώνουμε ότι τα τελευταία χρόνια, η μουσική δέσμευση στους κόλπους της Εκκλησίας είναι εμπλουτισμένη και πολυσχιδής.

- *Ενδιαφέρονται και οι νέοι αδελφοί και αδελφές;*

Ναι, σε αντίθεση με αυτό που θα μπορούσε κάποιος να σκεφτεί, τους νέους προσελκύει μια μουσική διαφορετική από τη σύγχρονη μουσική σήμερα. Όταν οι νέοι αδελφοί και αδελφές ψάλλουν τους Νεοαποστολικούς ύμνους, ακόμη και οι παλαιοί, εκείνοι της «εποχής» μας, χαίρονται. Στην πρόσφατη θεία λειτουργία που τέλεσε ο Πρωταπόστολος στο Μπουένος Άιρες, περίπου 650 νέοι και νέες διαμόρφωσαν την χορωδία. Το διαπιστώνουμε συνεχώς: η μουσική διαθέτει μια μεγάλη δύναμη. Είναι ένα δώρο Θεού.

Η μουσική είναι για εμάς ένα μέσον για να μεταφέρουμε ψάλλοντας στις καρδιές, τον λόγο που κυκλοφορεί το μήνυμα του Ευαγγελίου.

- *Τα αρμόνια είναι όλα, τα ίδια σε όλες τις κοινότητες της Αργεντινής;*

Τα περισσότερα αρμόνια έχουν κατασκευαστεί στην Γερμανία, ορισμένα είναι εθνικής κατασκευής, πολύ λίγα έχουν έλθει από την Γαλλία και τις ΗΠΑ. Διαφέρουν μεταξύ τους στον τρόπο που παράγουν ήχο: στο γερμανικό και βορειοαμερικανικό σύστημα, ο αέρας διοχετεύεται απ' έξω διαμέσου γλωττίδων στο εσωτερικό του οργάνου· ο εισερχόμενος αέρας κάνει τις γλωττίδες να δονούνται. Στο γαλλικό σύστημα συμβαίνει το αντίθετο: με την πίεση που παράγεται στο εσωτερικό του οργάνου, ο αέρας αποβάλλεται διαμέσου των γλωττίδων, για να παράγει ήχο.

- *Ποιες είναι οι πιο συχνές παρεμβάσεις σας στα αρμόνια των κοινοτήτων μας;*

Άλλοτε τα αρμόνια συντονίζονταν λίγο πιο χαμηλά από το σημερινό «λα» της διαπασών (440 χερτζ). Δεδομένου ότι τα άλλα όργανα (βιολιά, τρομπέτες, φλάουτα κλπ.) συνοδεύουν σήμερα το αρμόνιο στις εκκλησίες μας, προσαρμόζω το ύψος του τόνου του αρμονίου στο δικό τους. Το κάνω προοδευτικά από κοινότητα σε κοινότητα.

- *Πόσος είναι ο χρόνος που χρειάζεστε γι' αυτό;*

Χρειάζονται από τρεις μέχρι τέσσερις ώρες για να συντονιστεί ένα αρμόνιο. Και θα πρέπει να ξανακουρδίζεται ακριβώς κάθε δύο ή τρία χρόνια, αυτό όμως εξαρτάται επίσης και από την φροντίδα που παρέχεται σε αυτό το όργανο

- *Ένα αρμόνιο, χρειάζεται ένα γενικό φρεσκάρισμα;*

Ναι, θα πρέπει κάθε 20 ή 30 χρόνια να υφίσταται μια γενική ανακατασκευή. Για ένα καλά συντηρημένο όργανο, χρειάζονται γι' αυτήν 15 με 20 ημέρες.

- *Τι σκέπτεστε όταν εργάζεστε επάνω σε ένα όργανο;*

Κάθε φορά, αναρωτιέμαι αν οι αδελφοί και οι αδελφές μας θα χαρούν με τον τρόπο που γίνεται η εργασία και τους φαντάζομαι όταν παίζουν τους ύμνους μας, κατά την διάρκεια των θείων λειτουργιών. Όταν ένα όργανο είναι εντελώς εκτός χρήσης και δεν παράγει πλέον τον παραμικρό ήχο, σκέπτομαι την ομορφιά εκείνου του ήχου που θα ακουστεί, μόλις αυτό επισκευαστεί. Κατόπιν το αποσυναρμολογώ κομμάτι το κομμάτι, για να ξαναμοντάρω μετά βήμα το βήμα. Και μόλις ξαναμονταριστεί, είναι έτοιμο να ξυπνήσει για μια νέα ζωή. Είναι ένα συναίσθημα που με γεμίζει! Η εκπλήρωση της εργασίας αυτής δεν

είναι ρουτίνα, αλλά περιμένω έντονα τη στιγμή που κάποιος θα πει: «Ήταν βουβό και να, επανήλθε στη ζωή και ακούγεται εκ νέου υπέροχο».

- *Ποιες ενδιαφέρουσες καταστάσεις και συναντήσεις βιώσατε κατά την άσκηση του επαγγέλματός σας;*

Ενδιαφέρουσες καταστάσεις υπήρξαν πολλές, κυρίως κατά την διάρκεια των τελευταίων ετών, κατά την αποκατάσταση ή την εγκατάσταση οργάνων σε εκκλησίες διαφορετικών ομολογιών πίστης. Το 2016 για παράδειγμα, εγκαταστήσαμε στον καθεδρικό ναό του Μπουένος Άιρες το πρώτο όργανο με σωλήνες που κατασκευάστηκε στην Αργεντινή, με την ευκαιρία της επετείου 200 ετών της ανεξαρτησίας της χώρας. Όλες οι μεγάλες εφημερίδες της χώρας μετέδωσαν την είδηση. Το όργανο αυτό συνοδεύει καθημερινά την λειτουργία. Πέρυσι συντηρήσαμε το όργανο της κεντρικής Συναγωγής του Μπουένος Άιρες. Ακολούθησε μια εκπληκτική εορτή με την παρουσία, κυρίως της Αγγέλας Μέρκελ, της Καγκελαρίου της Γερμανίας. Ο Γερμανός πρεσβευτής στην Αργεντινή μας έστειλε μια ευχαριστήρια επιστολή για την εργασία που εκτελέσαμε. Θα μπορούσα να επικαλεστώ ακόμη πολλές άλλες καταστάσεις, επειδή το γεγονός ότι ξαναδίνουμε ζωή σε ένα σιωπηλό όργανο εκτιμάται πολύ και μου επιτρέπει να έρχομαι σε επαφή με ανθρώπους διαφορετικών θρησκειών που αγαπούν την μουσική και τα όργανα. Στην άσκηση του επαγγέλματός μου, διατηρώ εδώ και πολλά χρόνια καλές σχέσεις με κάποιους καθολικούς κληρικούς. Μιλάμε τακτικά για την πραγματικότητα που αντιμετωπίζουν οι χριστιανοί του 21^{ου} αιώνα, με την Εκκλησία ως αντιπροσωπευτικό θεσμό και με τις τρέχουσες προκλήσεις της πίστης. Το κάνουμε με σεβασμό μεταξύ μας και βρίσκουμε, παρά τις όποιες διαφορές, πολλά κοινά σημεία στα οποία συμφωνούμε.

- *Ποια είναι η μεγαλύτερη επιθυμία σας;*

Η πιο ακριβή ευχή μου είναι να παραμείνω πιστός και να δω τον Ιησού Χριστό κατά πρόσωπο. Αυτό επίσης επιθυμώ για την οικογένειά μου, καθώς και για όλους τους αδελφούς και τις αδελφές μου.

Ο Απόστολος Χόρχε Λουίς Φράνκο μαζί με αδελφούς και αδελφές

Η μετάβαση του «τακτικού ταξιδιώτη» στη «συνταξιοδότηση»

Ένας άνδρας, ψηλός σαν δέντρο, γενναιόδωρος, με καλή διάθεση. Στις 30 Σεπτεμβρίου 2018 εισήλθε στην επετηρίδα της Νεοαποστολικής Εκκλησίας στην Αυστραλία: ο Απόστολος Περιφέρειας Άντριου Άντερσεν συνταξιοδοτήθηκε. Μια εποχή τελειώνει, μια καινούρια εποχή αρχίζει.

Η ζωή του διαβάζεται σαν ένα περιπετειώδες μυθιστόρημα: Γεννήθηκε στην Κοπεγχάγη πριν από 67 χρόνια. Έγινε ένας Δανός που μεγάλωσε στην Αυστραλία. Οι γονείς του μετανάστευσαν και αποβιβάστηκαν στο λιμάνι της Αδελαΐδας τον Δεκέμβριο του 1956. Μια νέα ζωή άρχισε τότε για όλη την οικογένεια: μια ξένη χώρα, ξένη γλώσσα, ξένος πολιτισμός. Για τα μικρά παιδιά, όλο αυτό μοιάζει περισσότερο με μια περιπέτεια, αλλά για τους γονείς, είναι μια τεράστια αλλαγή. Πέρασαν πολλά χρόνια μέχρι να μπορέσουν να αισθανθούν εκεί, σαν στο σπίτι τους – στην Ελίζαμπεθ, μερικά χιλιόμετρα νότια της Αδελαΐδας. Ο Πατέρας βρήκε μια εργασία, τα παιδιά άρχισαν να πηγαίνουν σχολείο. Η Αυστραλία έγινε η νέα τους πατρίδα. Η επαφή με την Εκκλησία συνέβη σχεδόν τυχαία, χάρη σε ένα συνάδελφο του πατέρα στην εργασία. Η οικογένεια ασπάστηκε τη Νεοαποστολική πίστη το 1962.

Ένας Απόστολος που διαθέτει άδεια πιλότου

Ο Άντριου Άντερσεν εγκατέλειψε την οικογενειακή εστία, σε ηλικία 16 ετών, για να ακολουθήσει μια εκπαίδευση στην Αυστραλιανή Πολεμική Αεροπορία, που του επέτρεψε να αποκτήσει την προσωπική του

άδεια πιλότου. Αργότερα, όταν έγινε κληρικός, πετούσε τόσο συχνά που η αεροπορική εταιρεία τον χαιρετούσε προσωπικά, κάθε φορά που επιβιβαζόταν σε αεροπλάνο. Επειδή στην Αυστραλία, η χρήση του αεροπλάνου είναι αναπόφευκτη, καθώς οι απόστασεις ενός ταξιδιού μπορεί να είναι πολύ μεγάλες. Οποιος ταξιδεύει, όπως εκείνος για 30 χρόνια, ως Απόστολος, διασχίζει με τον τρόπο αυτό, πολλές δεκάδες χιλιάδες μίλια κάθε χρόνο. Και ο «τακτικός ταξιδιώτης», ξέρει πώς να κρατά τα πόδια του στο έδαφος: είναι παντρεμένος από το 1972 με την ακριβή του Μαργκρέτ, είναι πατέρας τεσσάρων παιδιών και είναι ένας ευτυχισμένος παππούς.

Φωτογραφίες: Ν.Ε. Αυστραλίας

Ο απερχόμενος Απόστολος Περιφέρειας Άντριου Άντερσεν: ένας μεγάλος άνθρωπος, όχι μόνο σε ότι αφορά την φυσική του κατάσταση.

Παρόμοια, το έτος 1988 δεν είχε, παρά ελάχιστες επιπτώσεις στην οικογενειακή γαλήνη: ο Πρωταπόστολος Ρίχαρντ Φερ χειροτόνησε τον ευαγγελιστή περιφέρειας στο αξίωμα του Αποστόλου. Κατόπιν, το 2001, άλλο ένα βήμα τον ώθησε μπροστά: για μια ακόμη φορά, ο Πρωταπόστολος, τοποθέτησε τα χέρια του επάνω του, για να τον χειροτονήσει, την φορά αυτή, Απόστολο Περιφέρειας. Εκτέλεσε την υπηρεσία αυτή, στους κόλπους της Εκκλησίας, με πολλή χαρά και με μια μεγάλη δύναμη για 17 χρόνια. Οι διάφοροι Πρωταπόστολοι και Απόστολοι Περιφέρειας τον περιγράφουν ως ένα αγαπητό φίλο και ως ένα αδελφό, γεμάτο καλοσύνη.

Ο Απόστολοι Περιφέρειας Άντερσεν, έδωσε επίσης ένα κομμάτι της μεγάλης καρδιάς του στις κοινότητες της Παπούα – Νέας Γουινέας. Πριν μερικά χρόνια, δήλωσε ότι η ποιμαντική εργασία εκεί ήταν πολύ πρωτότυπη: είχε να προωθήσει την ειρήνη μεταξύ των διαφορετικών φυλών, να αγωνιστεί ενάντια στις μύγες και τους κροκοδείλους, να διασχίσει με τα πόδια μεγάλες αποστάσεις μέσα στην πυκνή ζούγκλα. Αυτό που κυρίως πάντα θαύμαζε, είναι η αρχική πίστη που παρακινούσε τους κατοίκους της χώρας.

Ένας φίλος με μεγάλη καρδιά

« Η υπηρεσία του χαρακτηρίζεται από μια αληθινή αγάπη, μια ειλικρινή ταπεινοφροσύνη και μια θεϊκή σοφία », εκφράστηκε ο Πρωταπόστολος Ζαν Λυκ Σνάιντερ, περιγράφοντας τον απερχόμενο Απόστολο Περιφέρειας. Είπε επίσης ότι τον γνώρισε ως ένα

φίλο με μεγάλη καρδιά και λεπτό χιούμορ. Η 30^η Σεπτεμβρίου είχε φτάσει. Ο Απόστολος Περιφέρειας Άντριου Άντερσεν συνταξιοδοτήθηκε κατά την διάρκεια της θείας λειτουργίας που τέλεσε ο Πρωταπόστολος στο Μπρίσμπεϊν. Άκουσε λόγους ευχαριστίας και έζησε μια συναισθηματικά φορτισμένη ατμόσφαιρα. Ο Πρωταπόστολος Σνάιντερ, ο οποίος τον έθεσε σε ηρεμία, συνοδευόταν από τους Αποστόλους Περιφέρειας Μάικλ Έριχ (Νότια Γερμανία), Ουρς Χεμπάιζεν (Νοτιοανατολική Ασία), Λέοναρντ Κολμπ (ΗΠΑ) και Μαρκ Βολ (Καναδάς). Στο τέλος της θείας λειτουργίας, ο αναπληρωτής Απόστολος Περιφέρειας Πίτερ Σούλτε, τοποθετήθηκε νέος Απόστολος Περιφέρειας. Σχετικά με τον διάδοχό του, ο απερχόμενος Απόστολος Περιφέρειας είπε τα εξής: « [...] εδώ και πολύ καιρό είχαν γίνει παρακλήσεις για αυτή την αλλαγή, που βρίσκεται κάτω από την ευλογία του Κυρίου».

Ο Πίτερ Σούλτε είναι ένας πιστός άνθρωπος. Θα κατευθύνει ένα μεγάλο πεδίο δραστηριότητας, πράγμα το οποίο θα κάνει με τον γνωστό και συνηθισμένο ήρεμο και σοφό τρόπο του. Ο νέος Απόστολος Περιφέρειας στο μέλλον, θα εξυπηρετεί επίσης τις Νεοαποστολικές κοινότητες στο Χονγκ Κονγκ, στην Ιαπωνία, στο Μακάο, στη Νότια Κορέα και στην Ταϊβάν, ξεκινώντας από την Αυστραλία.

Πρόκειται πραγματικά για μια εποχή που τελείωσε και για μια εποχή που μόλις αρχίζει.

Παραμένοντας πιστός

Πολύ πρόσφατα ο Απόστολος Περιφέρειας Άντριου Άντερσεν συνέταξε χειρόγραφα ένα σύντομο αποχαιρετιστήριο λόγο για το τέλος της ενεργού υπηρεσίας του. Στο άρθρο με τον τίτλο «Προβολείς στο 12/2018 [...]», έγραφε μεταξύ άλλων: «Ένα διάσημο αγγλικό απόφθεγμα λέει: «Κάνε στον εαυτό σου αυτό που «κηρύττεις» στον άλλον». Και είναι ακόμη καλύτερα όταν, με πλήρη συνείδηση, μπορούμε να κηρύττουμε αυτό που κάνουμε πράξη. Στη συνέχεια του δρόμου μας, θέλουμε να είμαστε πιστοί στον Χριστό και να διαβεβαιώνουμε σε θέματα πίστης, όταν βρισκόμαστε στον κύκλο της οικογένειας, των φίλων και των γειτόνων μας. Η αποφασιστικότητά μας να διατηρούμε την πίστη μας ζωντανή θα πρέπει επίσης να μεταδίδεται και στους άλλους. Αγαπητοί μου αδελφοί και αδελφές, ας είμαστε και ας παραμένουμε πιστοί στον Χριστό».

Από νέους για νέους

Λίγες ημέρες έχουν μείνει πλέον από την έναρξη των Διεθνών Ημερών Νεολαίας (ΔΗΝ) 2019. Είναι ένα μεγάλο χρονικό διάστημα για τους νέους που έχουν να τελειώσουν τις εξετάσεις τους, που εισέρχονται στην επαγγελματική ζωή, ή που αρχίζουν μια συγκατοίκηση, αλλά, από την άλλη πλευρά, είναι μια πολύ σύντομη περίοδος για το σχεδιασμό ενός μεγάλου γεγονότος, που προορίζεται να ενθουσιάσει περισσότερους από 30000 συμμετέχοντες.

■ Φωτο: Φωτογραφική ομάδα Ευρωπαϊκών Ημερών Νεολαίας

Η Αμάντα γνωρίζει πολύ καλά αυτά που αφορούν τη διοργάνωση μεγάλων εκδηλώσεων. Εργάζεται στο κέντρο προγραμματισμού εκδηλώσεων στο Πφορτζχάιμ (Pforzheim) της Γερμανίας και, με την ιδιότητα της ως υπευθύνου της νεολαίας της Εκκλησίας, ήδη έχει σχεδιάσει και διοργανώσει μερικές εκδηλώσεις γι' αυτήν. Ήταν επομένως απόλυτα φυσικό να προταθεί, όταν η ομάδα σχεδιασμού των προγραμμάτων των ΔΗΝ άρχισε την αναζήτηση νέων μελών.

Η Αμάντα αφιέρωσε τον χρόνο της για να συμμετάσχει σε μια συνεδρίαση της ομάδας σχεδιασμού των ΔΗΝ στο Μπαντ Κάμπεργκ (Bad Camberg) της Έσσης. Μόλις βράδιασε, η ομάδα συντάχθηκε, με την παρακείμενη Νεοαποστολική Εκκλησία της Τάουνστάν (Taunusstein), όπου οι νέοι συγκεντρωμένοι, ήδη εργάζονταν σε ένα σχέδιο δραστηριότητας για της ΔΗΝ. Μετά από μια σύντομη παρουσίασή τους, ιαποσύρθηκαν στις παρακείμενες αίθουσες για να συνεχίσουν τις εργασίες τους στα αντίστοιχα έργα τους.

Καθιστώντας την πίστη συγκεκριμένη

Η Άννα Καρολίνα, η Άνκε, ο Βενιαμίν, η Γιασμίν και η Βανέσα, κάθονται κυκλικά στην αίθουσα των παιδιών. Ο επίσκοπος Ραλφ Βίτιχ και ο Απόστολος Ούλι Φαλκ της ομάδας σχεδιασμού των ΔΗΝ, ενημερώνονται για το έργο στο οποίο εργάζονται και

Εικόνες που σύντομα πρόκειται να ξαναδούμε: Τις Ευρωπαϊκές Ημέρες Νεολαίας 2009 θα διαδεχθούν οι Διεθνείς Ημέρες Νεολαίας 2019

οι πέντε, εδώ και αρκετούς μήνες: το καθήκον που τους δόθηκε είναι η επανεξέταση της Κατήχησης για τους νέους. «Ίδέα μας είναι, ένα προϊόν επεξεργασμένο από νέους για τους νέους που καθιστά συγκεκριμένη την πίστη και δείχνει ότι η πίστη μπορεί να είναι ευχάριστη», εξηγεί ο Βενιαμίν που έχει αναλάβει το έργο αυτό, με την ιδιότητά του, ως μέλος της ομάδας εργασίας της Νεολαίας της Έσσης. Οι πέντε νέοι συναντώνται εδώ και ένα χρόνο, με ρυθμό μια φορά τον μήνα: η έννοια είναι δεδομένη· εργάζονται όλοι μαζί για να την κάνουν πράξη.

Οι γυναίκες στην Εκκλησία

Στο δωμάτιο των αξιωμάτων, οι αδελφές και οι αδελφοί υπηρεσίας είναι επίσης τοποθετημένοι σε κύκλο. Η Αμάντα στέκεται στον πίνακα και σημειώνει τις προτάσεις θεμάτων της επιτροπής «Γυναίκες», για τις Διεθνείς Ημέρες Νεολαίας. Είναι όλοι σύμφωνοι να μην ασχοληθούν με το ζήτημα αξιωμάτων για τις γυναίκες.

«Είναι ένα θέμα με το οποίο ο Πρωταπόστολος και οι Απόστολοι Περιφέρειας θα ασχοληθούν μόλις έλθει η ώρα», λέει ο Απόστολος Όπνεν-πλατζ. Εξάλλου, η εκκλησιαστική εργασία φέρνει στο προσκήνιο τις γυναίκες, οι οποίες ενδεχομένως δεν αξιοποιούνται επαρκώς στις περιφέρειες και τις κοινότητες. Τα μέλη και των δύο ομάδων εργασίας δεσμεύονται να εξηγήσουν τι είναι αυτό που, μέσα στην Εκκλησία, μπορεί να ανατίθεται στις νέες αδελφές και να εκπληρώνεται απ' αυτές.

Χωρίς αμφιβολία, τα μέλη της επιτροπής θα μπορούσαν να συζητούν και να ανταλλάσσουν απόψεις, για μεγάλο χρονικό διάστημα, αν δεν τους διατάρασσε την εργασία, ο θόρυβος και η αναταραχή στην είσοδο της εκκλησίας. Οι νέοι άρχισαν να μαζεύονται στην αίθουσα. Είναι η ώρα του κοινού δείπνου των νέων από τις κοινότητες Τάουνστάν και Μπαντ Σβάλμπαχ.

Εστιασμένοι περισσότερο βραχυπρόθεσμα

Τοποθετημένοι γύρω από ένα μακρύ τραπέζι και τρώγοντας τα ορεκτικά και τα ζυμαρικά τους, με τη συνοδεία χυμού από μήλο, οι νέοι μιλούν για τις προσδοκίες τους για τις ΔΗΝ 2019, γι' αυτά που επιθυμούν να τους προταθούν και για τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, από τα οποία θα τα πληροφορούνται. Τα μέλη της ομάδας σχεδιασμού ανακαλύπτουν έτσι, ότι οι νέοι επιθυμούν περισσότερο να επιλέγουν τις εκδηλώσεις που τους ενδιαφέρουν βραχυπρόθεσμα και με αυθόρμητο τρόπο· δεν ενδιαφέρονται καθόλου για τους εκ των προτέρων μακροχρόνιους σχεδιασμούς.

«Αισθάνομαι ότι η πλειοψηφία των νέων δεν έχει ακόμη ενσωματωθεί στο περιεχόμενο των ΔΗΝ, έτσι που η στιγμή της πραγματοποίησής τους να τους φαίνεται ακόμη πολύ μακρινή», λέει η Αμάντα. Στην Τάουνστάν εκτιμούν ότι είναι πλέον καιρός η κατάσταση αυτή να αλλάξει. Για το σκοπό αυτό χρειαζόμαστε πρώτα απ' όλα νέους με ενθουσιασμό, ικανούς να πυροδοτήσουν τους νέους, όπως ο Χανς, ο υπεύθυνος νεολαίας της Τάουνστάν: «Ημουν στις Ευρωπαϊκές Ημέρες Νεολαίας, το 2009 και διατηρώ τέτοιες αναμνήσεις, που θα κάνω όλα όσα περνούν από τις δυνάμεις μου, έτσι ώστε οι «δικοί μου» νέοι να ζήσουν το ίδιο πράγμα και το 2019!»

Η Βανέσα είναι δεκαοκτώ ετών· δεν είναι πολύς ο καιρός που σταμάτησε το μάθημα της Κατήχησης: «Έμαθα φυσικά απ' έξω, μια δεδομένη στιγμή, τα άρθρα της Ομολογίας της πίστης, αλλά τι νόημα έχει αυτό για μένα;» Έχοντας από μόνοι τους βιώσει την εμπειρία ότι πολλές από τις δηλώσεις, σχετικά με την πίστη, παραμένουν περισσότερο θεωρητικές και δεν μοιάζει να έχουν συγκεκριμένη σχέση με την καθημερινή ζωή, οι νέοι μας αποφάσισαν να επεξεργαστούν για τους άλλους νέους χριστιανούς, μια πιο συγκεκριμένη πρόσβαση σε αυτά τα θέματα.

Μια πιο «διασκεδαστική» Κατήχηση

Στο κουτί με τα παιχνίδια τους, υπάρχει ένα παιχνίδι ταχύτητας που αναφέρεται σε άρθρα της Ομολογίας της πίστης και ένα παιχνίδι ερωτήσεων, όπου δύο νέοι στέκονται αντικριστά και καθένας από αυτούς ενσαρκώνει ένα πρόσωπο της Αγίας Γραφής και με την βοήθεια ερωτήσεων, όπου οι απαντήσεις είναι μόνο ναι ή όχι, ο ένας προσπαθεί να ανακαλύψει ποιο πρόσωπο ενσαρκώνει ο άλλος.

Όσο για το παιχνίδι ταχύτητας για την ομολογία πίστης, παρουσιάστηκε με συγκεκριμένο τρόπο στην ομάδα σχεδιασμού: μοιράστηκαν στους παίκτες μικρές κάρτες. Ένας απ' αυτούς διαβάζει τον ορισμό ενός άρθρου της Ομολογίας πίστης. Αν κάποιος από τους παίκτες παραθέσει τον κατάλληλο γενικό όρο, βάζουν το χέρι τους ο ένας επάνω στον άλλου, στο μέσον του τραπεζιού. Ο τελευταίος είναι υποχρεωμένος να πάρει την κάρτα. Το παιχνίδι λειτουργεί εκπληκτικά καλά: μετά από μερικούς γύρους, το άρθρο που είναι θαμμένο στο βάθος της μνήμης, επανέρχεται στην επιφάνεια.

Οι νέοι σχεδίασαν τα παιχνίδια αυτά, με τέτοιο τρόπο που ο κάθε ενδιαφερόμενος μπορεί από μόνος του να τα εκτυπώσει ή να τα παίξει, διαμέσου μιας δωρεάν εφαρμογής· έχουν επίσης αναπτύξει ένα βίντεο με τους κανόνες των παιχνιδιών. Για τον σχεδιασμό του κουτιού των παιχνιδιών και των βίντεο, επιθυμούν να έχουν μια επαγγελματική υποστήριξη, καθώς και για την θεολογική επαλήθευση και την μετάφραση των παιχνιδιών σε άλλες γλώσσες.

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ

Ο επίσκοπός μας στην Αθήνα

Το ξεκίνημα του καινούριου χρόνου για τις κοινότητες της Ελλάδας είναι πολύ ελπιδοφόρο, καθώς στο πρώτο τρίμηνο είχαμε πολλές επισκέψεις απεσταλμένων του Κυρίου. Σημαντικό για την κοινότητα της Αθήνας είναι ότι ο επίσκοπός μας μας επισκέφτηκε τρεις φορές. Στην δεύτερη επίσκεψή του μας δόθηκε η ευκαιρία να εορτάσουμε μαζί, τα γενέθλια δύο αδελφών μας, της αδελφής μας Μπρουνχίλντε Στεκ και του διάκου μας του Παύλου, όπου η θεία λειτουργία του επισκόπου μας ήταν το καλύτερο δώρο· και για τους εορτάζοντες, αλλά και για όλα τα μέλη της κοινότητας.

Η καθιερωμένη αναμνηστική φωτογραφία, μετά το τέλος της θείας λειτουργίας.

Η επίσκεψη του Αποστόλου Λίντεμαν.

Μετά την Θεσσαλονίκη, ο Απόστολος Λίντεμαν, μαζί με τον επίσκοπό μας Αράμικ Φεστζιάν και τον ευαγγελιστή περιφέρειας Γιούργκεν Κύζενμπεργκ επισκέφτηκαν την κοινότητα της Αθήνας. Ήλθαν επίσης και ο βοσκός Στέφαν Βολφ και ο ιερέας μας στην Κρήτη, Μιχάλης Σωμαράκης. Στην θεία λειτουργία ο Απόστολός μας, μας ανάπτυξε με τον καλύτερο δυνατό τρόπο, την θέσπιση, τη σημασία και την αξία της Αγίας Κοινωνίας. Δυστυχώς, για μια φορά ακόμη, ο χρόνος δεν ήταν αρκετός. Στην θεία λειτουργία, υπηρέτησαν επίσης και οι διάκοι μας, Βαγγέλης και Παύλος, ενώ σημαντική υπήρξε και η συμμετοχή της χορωδίας για τη δημιουργία μιας πραγματικά καταλυτικής ατμόσφαιρας.

Από την Αθήνα στην Θεσσαλονίκη

Μετά από πολλά χρόνια, ο προϊστάμενος της κοινότητας της Αθήνας, πήγε στην Θεσσαλονίκη, μαζί με τη σύζυγό του, για να τελέσει μια θεία λειτουργία στην κοινότητα της πόλης. Η υποδοχή

από τους αδελφούς και τις αδελφές, τους νέους και τα παιδιά, ήταν πέρα από κάθε προσδοκία. Το ίδιο και η ατμόσφαιρα, πριν, κατά και μετά την θεία λειτουργία ήταν πολύ θερμή. Ο βοσκός Λευτέρης Δελατόλας υπηρέτησε την κοινότητα με την θεία λειτουργία να απευθύνεται στη νεολαία· επειδή όμως είμαστε όλοι παιδιά του Θεού, η θεία λειτουργία ήταν για όλους και

στη νεολαία· επειδή όμως είμαστε όλοι παιδιά του Θεού, η θεία λειτουργία ήταν για όλους και

είχε ταυτόχρονη μετάφραση στα Αλβανικά και στα Γερμανικά, για να έχουν δυνατότητα όλα τα αδέρφια να καταλάβουν το περιεχόμενο του κηρύγματος που είχε σαν βάση τον λόγο από τον Ιερεμία 1:7. Σημαντική ήταν η συμμετοχή του πρώην προϊσταμένου της κοινότητας, ευαγγελιστή σε ηρεμία Κλάους Άμπεργκ, ο οποίος, παρά το βάρος της ηλικίας του, εξακολουθεί και υπηρετεί την κοινότητα με τον καλύτερο δυνατό τρόπο. Μετά την θεία λειτουργία, όλοι εξέφρασαν την ικανοποίησή τους από αυτή τη συνάντηση και δόθηκε η υπόσχεση ότι το γεγονός αυτό θα επαναληφθεί με την πρώτη ευκαιρία. Η κοινότητα της Αθήνας παράλληλα, χαίρεται στην προοπτική ότι σε λίγες μέρες και συγκεκριμένα την ημέρα του Πάσχα στην Ελλάδα, θα έχει την χαρά να ζήσει μια θεία λειτουργία που θα τελέσει ο προϊστάμενος της Θεσσαλονίκης Αλεξάντερ Νοβάρια.

Διεθνής
Νεοαποστολική
Εκκλησία

